

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 329

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

53 tomas
2010 m. gruodžio 14 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1091/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus 1

DIREKTYVOS

- ★ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2010/76/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos, susijusios su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu ⁽¹⁾ 3

Kaina: 3 EUR

(¹) Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1091/2010

2010 m. lapkričio 24 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

pradėjus dialogus dėl vizų liberalizavimo su Albanija ir Bosnija ir Hercegovina, Komisija mano, kad šios dvi šalys atitinka jų veiksmų planuose nustatytus standartus.

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

- (3) Todėl Albanija ir Bosnija ir Hercegovina turėtų būti perkeltos į Reglamento (EB) Nr. 539/2001 II priedą. Vizų liberalizavimas turėtų būti taikomas tik biometrinių pasų, išduotų kiekvienos iš šių dviejų šalių, turėtojams.

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

- (4) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, patenkančios į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant tą susitarimą ⁽⁴⁾ 1 straipsnio B punkte nurodytą sritį.

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 539/2001 ⁽²⁾ I ir II prieduose pateiktamų trečiųjų šalių sąrašų sudėtis ir dabar, ir vėliau turėtų atitikti to reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus kriterijus. Dėl trečiųjų šalių padėties, susijusios su šiais kriterijais, pasikeitimo tos trečiosios šalys turėtų būti perkeltos iš vieno priedo į kitą.

- (5) Šveicarijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁵⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B ir C punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB ⁽⁶⁾ 3 straipsniu.

- (2) Atsižvelgdama į Europos Sąjungos prisiimtą politinį įsipareigojimą pagal Salonikų darbotvarkę Vakarų Balkanų šalių piliečiams supaprastinti trumpalaikių vizų režimą ir pažangą, padarytą nuo 2009 m. gruodžio mėn.

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2010 m. lapkričio 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 81, 2001 3 21, p. 1.

⁽³⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽⁵⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

⁽⁶⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 1.

(6) Lichtenšteino atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės pasirašytame protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B ir C punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/261/EB ⁽¹⁾ 3 straipsniu.

(7) Šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽²⁾, plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.

(8) Šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽³⁾, plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.

(9) Kipro atžvilgiu šis reglamentas yra aktas, grindžiamas Šengeno *acquis* arba kitaip su ja susijęs, kaip apibrėžta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 1 dalyje.

(10) Šis reglamentas yra aktas, grindžiamas Šengeno *acquis* arba kitaip su ja susijęs, kaip apibrėžta 2005 m. Stojimo akto 4 straipsnio 1 dalyje.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 iš dalies keičiamas taip:

1) I priedo 1 dalyje nuorodos į Albaniją ir Bosniją ir Hercegoviną išbraukiamos;

2) į II priedo 1 dalyje esantį sąrašą atitinkamose vietose įterpiami žodžiai „Albanija (*)“ ir „Bosnija ir Hercegovina (*)“ su šia išnaša:

„(*) Vizų reikalavimo panaikinimas galioja tik biometrinių pasų turėtojams.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2010 m. lapkričio 24 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BUZEK

Tarybos vardu

Pirmininkas

O. CHASTEL

⁽¹⁾ OL L 83, 2008 3 26, p. 3.

⁽²⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽³⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2010/76/ES

2010 m. lapkričio 24 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos, susijusios su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Pernelyg didelė ir neprotinga bankų sektoriaus prisiimta rizika prisidėjo prie pavienių finansų įstaigų žlugimo ir sisteminių problemų atsiradimo valstybėse narėse ir pasaulyje. Nors tokios rizikos prisiėmimo priežasčių yra daug ir jos sudėtingos, priežiūros institucijos ir reguliavimo institucijos, įskaitant G-20 ir Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetą (EBPIK), sutinka, kad prie to labai prisidėjo netinkamos kai kurių finansų įstaigų atlyginimų struktūros. Atlyginimų nustatymo politika, paskatinusi prisiimti riziką, kuri viršija bendrąjį įstaigos toleruojamos rizikos lygį, kenkia patikimam ir veiksmingam rizikos valdymui ir dar labiau verčia prisiimti pernelyg didelę riziką. Todėl tarptautiniu mastu priimti ir patvirtinti Finansinio stabilumo valdybos (FSV) patikimos kompensavimo praktikos principai (FSV principai) yra itin svarbūs.

(2) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ⁽⁴⁾ reikalaujama, kad kredito įstaigose

būtų priemonių, strategijų, procesų ir mechanizmų rizikai, su kuria susiduriama, valdyti. Remiantis 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankumo ⁽⁵⁾, tas reikalavimas taikomas investicinėms įmonėms, apibrėžtomis 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽⁶⁾. Direktyva 2006/48/EB reikalaujama, kad kompetentingos institucijos peržiūrėtų šias priemones, strategijas, procesus ir mechanizmus ir nustatytų, ar konkrečios kredito įstaigos ar investicinės įmonės turimomis nuosavomis lėšomis užtikrinamas patikimas rizikos, su kuria susiduria ar gali susidurti įstaiga ar įmonė, valdymas ir padengimas. Tokia bankų grupių priežiūra atliekama konsoliduotai, taip pat įtraukiant finansų kontroliuojančiąsias (holdingo) bendroves ir kontroliuojamąsias finansų įstaigas visose jurisdikcijose.

(3) Siekiant spręsti problemas, susijusias su galimai nepalankiu prastai suformuotų atlyginimų struktūrų poveikiu patikimam rizikos valdymui ir asmenų prisiimamos rizikos kontrolei, Direktyvos 2006/48/EB reikalavimai turėtų būti papildyti aiškiau kredito įstaigų ir investicinių įmonių įpareigojimu formuoti ir vykdyti atlyginimų (tų kategorijų darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį tų įstaigų ar įmonių rizikos pobūdžiui) nustatymo politiką ir praktiką, kuri derėtų su veiksmingu rizikos valdymu. Šių kategorijų darbuotojų grupei turėtų būti priskirti bent vyresnieji vadovaujantys, už riziką atsakingi ir kontrolės funkcijas atliekantys darbuotojai ir taip pat darbuotojai, kurių visas atlyginimas, įskaitant savo nuožiūra sukauptos pensijos lėšas, priskiriamas tai pačiai atlyginimų grupei, kuriai priskiriami vyresnieji vadovaujantys ir atsakingi už riziką darbuotojai.

(4) Kadangi pernelyg didelė ir neprotinga prisiimta rizika gali pakenkti kredito įstaigų ar investicinių įmonių finansiniam patikimumui ir destabilizuoti bankų sistemą, svarbu, kad naujas įpareigojimas, susijęs su atlyginimų nustatymo politika ir praktika, būtų įgyvendinamas nuosekliai ir būtų taikomas visiems atlyginimo aspektams, įskaitant darbo užmokestį, savo nuožiūra sukauptas

⁽¹⁾ OL C 291, 2009 12 1, p. 1.

⁽²⁾ 2010 m. sausio 20 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2010 m. spalio 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

⁽⁶⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

pensijos lėšas ir panašias išmokas. Todėl savo nuožiūra sukauptos pensijų lėšos turėtų reikšti savanoriškas įmokas, kurias darbuotojui suteikia kredito įstaiga ar investicinė įmonė, ir mokamas atskirai, sulaukus pensijinio amžiaus ar jo tikintis, ir kurias galima susieti su kintamąja atlyginimo dalimi. Todėl reikėtų patikslinti aiškius patikimo atlyginimų nustatymo principus, siekiant užtikrinti, kad atlyginimų struktūra asmenys nebūtų skatinami prisiimti per didelę riziką arba moralinę žalą ir kad ji derėtų su kredito įstaigai ar investicinei įmonei priimtina rizika, taip pat įstaigos vertybėmis ir ilgalaikiais interesais. Darbo užmokestis turėtų būti suderintas su finansinio sektoriaus vaidmeniu, nes tai yra mechanizmas, per kurį ekonomikai veiksmingai paskirstomi finansiniai ištekliai. Ypač šie principai turėtų numatyti kintamosios atlyginimo dalies politikos modelį, siekiant užtikrinti, kad paskatos derėtų su ilgalaikiais kredito įstaigos ar investicinės įmonės interesais ir kad mokėjimo metodai stiprintų jos kapitalo pagrindą. Veiklos rezultatai pagrįstos atlyginimo dalys turėtų padidinti kredito įstaigos ar investicinės įmonės darbo užmokesčio struktūrų teisingumą. Principais turėtų būti pripažįstama, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės gali skirtingai taikyti nuostatas, atsižvelgdamos į savo dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir veiklos pobūdį, sritį ir sudėtingumą ir, visų pirma, reikalaujant iš Direktyvos 2006/49/EB 20 straipsnio 2 dalyje ir 3 dalyje nurodytų investicinių įmonių laikytis visų principų, gali būti pažeidžiamas proporcingumo principas. Siekiant užtikrinti, kad kredito įstaigų ar investicinių įmonių atlyginimų nustatymo politikos formavimas būtų integruotas į rizikos valdymą, kiekvienos kredito įstaigos ar investicinės įmonės valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, turėtų patvirtinti ir periodiškai peržiūrėti taikytinus bendruosius principus. Todėl turėtų būti įmanoma, kai taikytina ir atsižvelgiant į nacionalinę įmonių teisę, kad valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, galėtų būti laikomas stebėtojų taryba.

- (5) Iš kredito įstaigų ir investicinių įmonių, kurios yra svarbios atsižvelgiant į jų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir veiklos pobūdį, sritį ir sudėtingumą, turėtų būti reikalaujama įsteigti atlyginimų nustatymo komitetą, kuris būtų neatsiejama jų valdymo ir organizacinės struktūros dalis.
- (6) Komisija, atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius, turėtų ne vėliau kaip iki 2013 m. balandžio 1 d. peržiūrėti atlyginimų nustatymo politikos principus, visų pirma turint mintyje jų veiksmingumą, įgyvendinimą ir vykdymą, įskaitant visus tolesnius FSV pasiūlymus ir FSV principų įgyvendinimą kitose jurisdikcijose, įskaitant ir ryšį tarp modelio, taikomo kintamosioms atlyginimo dalims ir pernelyg didelės rizikos prisiėmimo elgesio.
- (7) Atlyginimų nustatymo politika turėtų būti siekiama suderinti asmeninius darbuotojų tikslus su ilgalaikiais kredito

įstaigos ar investicinės įmonės interesais. Vertinant veiklos rezultatais pagrįstas atlyginimo dalis reikėtų remtis ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir atsižvelgti į kitą galimą riziką, susijusią su veiklos rezultatais. Veiklos rezultatų vertinimas turėtų būti daugiamecis, ne mažiau kaip treji–penkeri metai, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų pagrįstas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis veiklos rezultatais pagrįstų atlyginimo dalių išmokėjimas būtų išskirtas per kredito įstaigos ar investicinės įmonės veiklos ciklo laikotarpį. Siekiant dar labiau suderinti paskatas, visų darbuotojų, kuriems taikomi šie reikalavimai, žymią kintamojo atlyginimo dalį turėtų sudaryti kredito įstaigos ar investicinės įmonės akcijos arba su akcijomis susijusios priemonės, atsižvelgiant į atitinkamos kredito įstaigos ar investicinės įmonės teisinę struktūrą, arba, biržos prekybos sąraše nesančių kredito įstaigų ar investicinių įmonių atveju kitos negrynųjų pinigų priemonėmis ir, kur taikytina, kitos ilgalaikės finansinės priemonės, kurios tinkamai atspindi kredito įstaigos ar investicinės įmonės kredito kokybę. Turėtų būti įmanoma į tokias priemones įtraukti kapitalo priemonę, kuri iškilus rimtoms institucijos finansinėms problemoms, paverčiama į vertybinius popierius arba kitaip nurašoma. Tuo atveju, kai atitinkama kredito įstaiga neišleidžia ilgalaikių finansinių priemonių, turėtų būti leidžiama akcijomis ir su jomis susijusiomis priemonėmis ir kitomis nepiniginėmis priemonėmis išleisti žymią kintamojo atlyginimo dalį. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę nustatyti apribojimus tų priemonių tipams ir modeliams arba atitinkamai uždrausti tam tikras priemones.

- (8) Siekiant sumažinti paskatas prisiimti pernelyg didelę riziką, kintamosios atlyginimo dalys turėtų sudaryti subalansuotą viso atlyginimo dalį. Būtina, kad darbuotojo fiksuotas darbo užmokestis sudarytų pakankamai didelę jo viso atlyginimo dalį, norint sudaryti sąlygas vykdyti visiškai lanksčią kintamosios atlyginimo dalies politiką, įskaitant galimybę kintamosios atlyginimo dalies nemo-kėti. Siekiant užtikrinti atlyginimų nustatymo praktikos nuoseklumą visame sektoriuje, tikslinga nustatyti tam tikrus aiškius reikalavimus. Garantuoti kintamieji atlyginimai yra nesuderinami su patikimo rizikos valdymo ar atlyginimo už rezultatus principu ir paprastai turėtų būti draudžiami.
- (9) Didelė kintamosios atlyginimo dalies dalis, pavyzdžiui, 40–60 %, turėtų būti atidėta atitinkamam laikotarpiui. Ši dalis turėtų būti gerokai didinama, atsižvelgiant į atlyginimą gaunančio asmens darbo stažą ar atsakomybę. Be to, didelė kintamosios atlyginimo dalies dalį turėtų sudaryti kredito įstaigos ar investicinės įmonės akcijos arba su akcijomis susijusios priemonės, atsižvelgiant į atitinkamos kredito įstaigos ar investicinės įmonės teisinę struktūrą, arba, biržos prekybos sąraše nesančių kredito įstaigų ar investicinių įmonių atveju kitos negrynųjų pinigų priemonėmis ir, kur taikytina, kitos ilgalaikės finansinės priemonės, kurios tinkamai atspindi kredito įstaigos ar investicinės įmonės kredito kokybę. Todėl proporcingumo principas yra labai svarbus, nes ne visuomet gali būti

- tikslinga šiuos reikalavimus taikyti mažoms kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms. Atsižvelgiant į apribojimus, kurie taikomi kintamajai atlyginimo daliai, mokamai grynaisiais pinigais ir iš anksto, kintamosios atlyginimo dalies suma, kuri gali būti išmokama grynaisiais pinigais arba jų ekvivalentu, netaikant atidėjimo, turėtų būti apribota, siekiant suderinti asmeninius darbuotojų tikslus su ilgalaikiais įstaigos ar įmonės interesais.
- (10) Kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų užtikrinti, kad dėl viso kintamojo atlyginimo nebūtų apribotas jų gebėjimas stiprinti kapitalo bazę. Kapitalą reikia didinti atsižvelgiant į kredito įstaigos ar investicinės įmonės esamą kapitalo padėtį. Todėl valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų turėti teisę riboti kintamąjį atlyginimą, *inter alia*, kaip procentinę visų grynąjų pajamų dalį, jeigu jis nesuderinamas su patikimos kapitalo bazės išlaikymu.
- (11) Kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų reikalauti iš savo darbuotojų išsipareigoti nesinaudoti asmeninėms apsidraudimo strategijomis ar draudimu siekiant sumažinti rizikos išlyginimo poveikį, numatytą jų atlyginimų schemose.
- (12) Subjektų, kurie naudojami išskirtine valstybės intervencija, prioritetai turėtų apimti kapitalo bazės stiprinimą ir numatyti mokesčių mokėtojų pagalbos atstatymą. Visi kintamosios atlyginimo dalies mokėjimai turėtų atspindėti šiuos prioritetus.
- (13) 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacijoje dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos⁽¹⁾ išdėstyti patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai atitinka šioje direktyvoje išdėstytus principus ir juos papildė.
- (14) Nuostatomis dėl atlyginimų nustatymo neturėtų būti pažeidžiamos Sutartyse įtvirtintos pagrindinės teisės, ypač Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 153 straipsnio 5 dalis, nacionalinės sutarčių ir darbo teisės bendrieji principai, teisės aktai dėl akcininkų teisių bei dalyvavimo ir atitinkamos įstaigos administracinių bei priežiūros organų bendrieji išsipareigojimai, taip pat, kur taikoma, socialinių partnerių teisės sudaryti kolektyvinius susitarimus ir užtikrinti jų vykdymą laikantis nacionalinės teisės ir papročių.
- (15) Siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą vykdymą, kompetentingos institucijos taip pat turėtų turėti teisę skirti ar taikyti finansines arba nefinansines nuobaudas ir kitas priemones už bet kurio Direktyvos 2006/48/EB reikalavimo nevykdymą, įskaitant reikalavimą turėti atlyginimų nustatymo politiką, kuri derėtų su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu. Šios priemonės ir nuobaudos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Siekdama užtikrinti nuoseklumą ir vienodas veiklos sąlygas, Komisija turėtų peržiūrėti valstybių narių tokių priemonių ir nuobaudų skyrimą ir taikymą kaupimo pagrindu, atsižvelgiant į jų nuoseklumą Europos Sąjungoje.
- (16) Siekiant užtikrinti veiksmingą rizikos, kurią kelia netinkamos atlyginimų struktūros, priežiūrą, atlyginimų nustatymo politika ir praktika, kurias patvirtina kredito įstaigos ir investicinės įmonės, turėtų patekti į priežiūros pagal Direktyvą 2006/48/EB taikymo sritį. Vykdydamos tokią priežiūrą, priežiūros institucijos turėtų įvertinti, ar ta politika ir praktika atitinkami darbuotojai gali būti skatinami prisiimti per didelę riziką. Be to, EBPIK turėtų užtikrinti, kad būtų parengtos asmenų, kurie vadovauja kredito įstaigų veiklai, tinkamumo įvertinimo gairės.
- (17) 2010 m. birželio 2 d. Komisijos žaliaji knyga dėl bendrojo finansų įstaigų valdymo ir atlyginimo skyrimo politikos numato daugelį bendrojo kredito įstaigų ir investicinių įmonių netinkamo valdymo problemų, kurias būtina spręsti. Komisija, pateikdama galimus sprendimus, nurodo, kad būtina žymiai sustiprinti reikalavimus, taikomus asmenims, kurie realiai vadovauja kredito įstaigoms, kurie turi turėti pakankamai gerą reputaciją ir atitinkamą patirtį, ir kuriuos taip pat būtina įvertinti dėl jų tinkamumo užimti minėtas pareigas. Žaliojoje knygoje taip pat pabrėžiama būtinybė pagerinti akcininkų dalyvavimą patvirtinant atlyginimų politiką. Europos Parlamentas ir Taryba pažymi Komisijos ketinimus, kaip tolesnius jos veiksmus pateikti teisėkūros pasiūlymus, kur taikoma, dėl minėtojo klausimo.
- (18) Siekiant toliau didinti skaidrumą, susijusį su atlyginimų nustatymu kredito įstaigose ir investicinėse įmonėse, kompetentingos valstybių narių institucijos turėtų rinkti informaciją apie atlyginimus, kad galėtų atlikti palyginamąjį atlyginimo tendencijų vertinimą pagal kiekybinės informacijos, kurią tos kredito įstaigos ir investicinės įmonės turi atskleisti pagal šią direktyvą, kategorijas. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų teikti šią informaciją EBPIK, kad ji galėtų atlikti panašų vertinimą Sąjungos lygmeniu.

(¹) OL L 120, 2009 5 15, p. 22.

- (19) Siekiant skatinti priežiūros konvergenciją vertinant atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką ir supaprastinti informacijos rinkimą ir nuoseklų bankų sektoriaus atlyginimų nustatymo įgyvendinimą, EBPIK turėtų parengti patikimas bankų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos gaires. Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas turėtų padėti rengti tokius techninius standartus, tiek, kiek jie taip pat taikomi asmenų, kurie dalyvauja teikiant investicines paslaugas ir kredito įstaigoms bei investicinėms įmonėms vykdant investicinę veiklą pagal Direktyvą 2004/39/EB. EBPIK turėtų rengti atviras viešąsias konsultacijas dėl techninių standartų ir nagrinėti galimas susijusias sąnaudas ir naudą. Komisija turėtų turėti galimybę teikti teisės aktų pasiūlymus, kuriais Europos priežiūros institucijai bankininkystės klausimais ir kur reikia, Europos priežiūros institucijai rinkų ir vertybinių popierių klausimais, kaip nustatyta pagal Larosière finansinės priežiūros procesą, būtų suteikti įgaliojimai pateikti techninius reguliavimo standartų ir įgyvendinimo standartų projektus, siekiant supaprastinti informacijos rinkimą ir atlyginimo principų bankininkystės sektoriuje įgyvendinimo nuoseklumą, kuriuos turi patvirtinti Komisija.
- (20) Kadangi dėl prastai suformuotos atlyginimų nustatymo politikos ir paskatų schemos rizika, su kuria susiduria kredito įstaigos ir investicinės įmonės, gali padidėti iki nepriimtino lygio, reikėtų imtis skubių taisomųjų veiksmų ir, jei būtina, atitinkamų korekcinį priemonių. Todėl tikslinga užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos būtų įgalios taikyti kokybines ir kiekybines priemones, kurios būtų skirtos vykdant 2 ramsčio priežiūrinį tikrinimą nustatytoms su atlyginimų nustatymo politika susijusioms problemoms spręsti. Kokybinės priemonės, kurias kompetentingos valdžios institucijos gali taikyti, apima reikalavimą, kad kredito įstaigos ar investicinės įmonės sumažintų jų veiklai, produktams ar sistemoms būdingą riziką, taip pat ir keičiant atlyginimų struktūras ar išaldant kintamąsias atlyginimo dalis tiek, kiek tai nedera su veiksmingu rizikos valdymu. Kiekybinės priemonės apima reikalavimą turėti papildomų nuosavų lėšų.
- (21) Gero valdymo struktūros, skaidrumas ir informacijos atskleidimas būtini, norint vykdyti patikimą atlyginimų nustatymo politiką. Siekiant užtikrinti pakankamą atlyginimų struktūros ir susijusios rizikos skaidrumą rinkoje, kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų atskleisti išsamią informaciją apie savo atlyginimų nustatymo tiems darbuotojams, kurių profesinė veikla gali daryti esminį poveikį kredito įstaigos ar investicinės įmonės rizikos pobūdžiui, politiką, praktiką ir, dėl konfidencialumo priežasčių, bendras sumas. Ši informacija turėtų būti prieinama visoms suinteresuotosioms šalims (akcininkams, darbuotojams ir visuomenei). Tačiau šiuo įpareigojimu neturėtų būti pažeista 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾.
- (22) Šioje direktyvoje nustatytos nuostatos dėl atlyginimų turėtų būti taikomos atlyginimui, mokamam pagal sutartis, sudarytas prieš jų faktinio įgyvendinimo kiekvienoje valstybėje narėje datą, ir paskirtam ar išmokėtam po tos datos, siekiant užtikrinti jų visišką veiksmingumą ir siekiant išvengti jų taikymo diskriminuojančiojo poveikio. Be to, siekiant apsaugoti šios direktyvos tikslus, ypač veiksmingą rizikos valdymą, atsižvelgiant į laikotarpius, apibūdinamus kaip stipraus finansinio nestabilumo laikotarpius, ir siekiant išvengti šioje direktyvoje numatytų nuostatų dėl atlyginimo apėjimo per laikotarpį iki jų įgyvendinimo, būtina tas nuostatas taikyti nustatytam atlyginimui už 2010 m. suteiktas paslaugas, kuris dar nėra išmokėtas iki faktinio kiekvienos valstybės narės tų nuostatų įgyvendinimo datos.
- (23) Patikrinus riziką, su kuria gali susidurti kredito įstaiga, turėtų būti parengtos veiksmingos priežiūros priemonės. Todėl būtina tolesnė konvergencija, siekiant palaikyti bendrus priežiūros institucijų sprendimus ir užtikrinti vienodas konkurencines sąlygas Sąjungoje.
- (24) Pagal Direktyvą 2006/48/EB reikalaujama, kad kredito įstaigos, kurios investuoja į pakartotinį pakeitimą vertybiniais popieriais, atliktų ir pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų bei nepakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurios galiausiai tampa pagrindinėmis pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis, deramą patikrinimą. Kredito įstaigos turėtų įvertinti, ar pozicijos pagal turtu padengto komercinio vekselio programas yra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, įskaitant pozicijas pagal programas, kurios įgyja didesnę prioritetą visų paskolų atskirų grupių segmentuose, kai nė viena iš šių paskolų nėra pakeitimo vertybiniais popieriais arba pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, ir kai paskolų pardavėjas suteikia pirmojo nuostolio apsaugą kiekvienai investicijai. Pastaruoju atveju konkrečios grupės likvidumo priemonė iš esmės neturėtų būti laikoma pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kadangi ji yra bendro grupės turto (t. y. taikytinos visos paskolų grupės) segmentas, kuris neturi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų. Tačiau programoje numatytas kredito vertės padidinimas, apimantis tik kai kuriuos nuostolius, dėl kurių pardavėjas neteikia pirmiau nurodytos apsaugos įvairiose grupėse, iš esmės būtų bendro turto grupės, kurioje yra bent viena pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, rizikos suskirstymas į segmentus, todėl tai būtų pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija. Vis dėlto, jeigu tokia programa

(¹) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

- visiškai finansuojama vienos rūšies komerciniu vekseliu ir jeigu programoje numatytas kredito vertės padidinimas nėra pakartotinis pakeitimas vertybiniais popieriais arba jeigu komercinį vekselį visiškai padengia finansuojanti kredito įstaiga, kai komercinio vekselio investuotojui iš esmės kyla rizika, kad rėmėjas neįvykdys išpareigojimų, o ne pagrindinių grupių ar turto rizika, tokiu atveju tas komercinis vekselis paprastai neturėtų būti laikomas pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija.
- (25) Direktyvos 2006/49/EB nuostatos dėl vertinimo, kuriuo siekiama riboti riziką, turėtų būti taikomos visoms priemonėms, vertinamoms tikrąja verte, nesvarbu, ar jos yra įstaigų prekybos knygoje ar ne prekybos knygoje. Turėtų būti paaiškinta, kad tais atvejais, kai vertinimo, kuriuo siekiama riboti riziką, metu gaunama mažesnė balansinė vertė, negu faktiškai pripažįstama apskaitoje, absoliuti skirtumo vertė turėtų būti atimama iš nuosavų lėšų.
- (26) Įstaigos turėtų turėti galimybę rinktis, ar taikyti kapitalo poreikį toms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms pagal šią direktyvą skiriamas 1 250 % rizikos koeficientas, ar atimti jas iš nuosavų lėšų, nesvarbu, ar pozicijos yra prekybos, ar ne prekybos knygoje.
- (27) Kapitalo poreikis atsiskaitymų rizikai padengti turėtų būti taikomas ir ne prekybos knygai.
- (28) Įstaigos iniciatorės ir įstaigos rėmėjos turėtų negalėti apeiti užslėptos paramos draudimo, naudodamosi savo prekybos knygomis tokiai paramai teikti.
- (29) Nepažeidžiant atskleidimo, kurio aiškiai reikalaujama šioje direktyvoje, atskleidimo reikalavimų tikslas turėtų būti suteikti rinkos dalyviams tikslią ir išsamią informaciją apie pavienių įstaigų rizikos pobūdį. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos atskleistų papildomą informaciją, kuri aiškiai nenurodyta šioje direktyvoje, jei toks atskleidimas yra būtinas tam tikslui pasiekti.
- (30) Siekdami užtikrinti nuoseklų Direktyvos 2006/48/EB įgyvendinimą visoje Sąjungoje, Komisija ir EBPIK 2006 m. sudarė darbo grupę (Kapitalo poreikių direktyvos perkėlimo grupę, angl. CRDTG), kuriai patikėta užduotis aptarti ir spręsti su tos direktyvos įgyvendinimu susijusius klausimus. CRDTG nuomone, tam tikros techninės direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos dar turi būti tikslinamos. Todėl tas nuostatas reikėtų patikslinti.
- (31) Tais atvejais, kai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos išorinis kredito vertinimas apima kredito apsaugos, kurią teikia pati investicinė įmonė, poveikį, įmonė turėtų negalėti, pasiteisindama ta apsauga, taikyti mažesnę rizikos koeficientą. Dėl to neturėtų būti reikalaujama pakeitimą vertybiniais popieriais išskaityti iš kapitalo, jei yra kitų būdų rizikos koeficientui nustatyti, atsižvelgiant į faktinę pozicijos riziką ir neatsižvelgiant į tokią kredito apsaugą.
- (32) Pakeitimo vertybiniais popieriais srityje įstaigoms taikomi atskleidimo reikalavimai turėtų būti labai sugriežtinti. Visų pirma reikėtų atsižvelgti į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų prekybos knygoje riziką. Be to, siekiant užtikrinti pakankamą įstaigos pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos skaidrumą, atskleidžiama informacija turėtų atspindėti, koku mastu įstaiga remia specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektus ir tam tikrų kontroliuojamųjų subjektų dalyvavimą, kadangi glaudžiai susijusios šalys gali kelti nuolatinę riziką atitinkamai įstaigai.
- (33) Specifinė pakeitimo vertybiniais popieriais rizika turėtų būti suderinta su kapitalo poreikiu bankinėje knygoje, nes joje numatytas labiau diferencijuotas ir rizikai jautresnis pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų apskaičiavimas.
- (34) Atsižvelgiant į vidaus modelių, taikomų apskaičiuojant rinkos rizikos kapitalo poreikį, prastus pastarojo laiko rezultatus, reikėtų sugriežtinti jų standartus. Visų pirma reikėtų užtikrinti, kad jie apimtų visą riziką, atsižvelgiant į kredito riziką prekybos knygoje. Be to, kapitalo poreikis turėtų apimti komponentą, kuris nepalankiomis sąlygomis galėtų padidinti kapitalo poreikį, atsižvelgiant į blogėjančias rinkos sąlygas, ir sumažintų procikliškumo galimybę. Kredito įstaigos taip pat turėtų atlikti atvirąjį testavimą nepalankiomis sąlygomis, siekdamas įvertinti, kurie scenarijai galėtų kelti pavojų banko gyvybingumui, išskyrus tuos atvejus, kai kredito įstaigos gali įrodyti, kad toks testavimas nebūtinas. Atsižvelgiant į didelius pastarojo laiko sunkumus apskaičiuojant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas taikant vidaus modeliais pagrįstus metodus, įstaigų galimybė modeliuoti pakeitimo vertybiniais popieriais riziką prekybos knygoje turėtų būti ribojama, o standartizuoto kapitalo poreikio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms prekybos knygoje padengti turėtų būti reikalaujama, net jei tai nenurodyta.
- (35) Šia direktyva nustatomos ribotos išimties dėl tam tikros koreliacinės prekybos veiklos, kai priežiūros institucijos gali leisti įstaigoms skaičiuoti visapusišką rizikos kapitalo poreikį, vadovaujantis griežtais būtiniausiais reikalavimais. Šiuo atveju turėtų būti reikalaujama, kad įstaiga tai veiklai taikytų kapitalo poreikį, lygų didesniajam kapitalo poreikiui pagal vidinį modelį ir 8 % kapitalo poreikį už specifinę

riziką pagal standartizuotą vertinimo metodą. Jiems neturėtų būti taikomas papildomas rizikos kapitalo poreikis, tačiau jie turėtų būti įtraukti tiek į rizikos vertės priemonės, tiek ir į rizikos vertės nepalankiomis sąlygomis priemonės.

- (36) Pagal Direktyvos 2006/48/EB 152 straipsnį reikalaujama, kad tam tikros kredito įstaigos atidėtų nuosavas lėšas, kurios būtų ne mažesnės kaip tam tikros nurodytos minimalios sumos, trims dvylikos mėnesių laikotarpiams nuo 2006 m. gruodžio 31 d. iki 2009 m. gruodžio 31 d. Atsižvelgiant į esamą padėtį bankininkystės sektoriuje ir į Bazelio bankininkystės priežiūros komiteto patvirtintų minimaliam kapitalui taikomų pereinamojo laikotarpio priemonių pratęsimą, tikslinga to reikalavimo taikymą pratęsti iki 2011 m. gruodžio 31 d.
- (37) Siekiant, kad kredito įstaigos dėl nepagrįstų ir neproporcingų įgyvendinimo išlaidų neatsisakytų taikyti Vidaus reitingais pagrįstą metodą (angl. IRB metodas) arba Pažangiuosius vertinimo metodus, skaičiuodamos kapitalo poreikį pereinamuoju laikotarpiu, kredito įstaigoms, kurios pradėjo taikyti IRB metodą arba Pažangiuosius vertinimo metodus nuo 2010 m. sausio 1 d. ir kurios anksčiau savo kapitalo poreikį skaičiavo, taikydamos kitus paprastesnius metodus, gavus priežiūros institucijos pritarimą, turėtų būti leidžiama taikyti paprastesnius metodus, skaičiuojant pereinamojo laikotarpio apatinę ribą. Kompetentingos institucijos turėtų atidžiai stebėti savo rinkas ir visose rinkose ir rinkų segmentuose užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ir išvengti vidaus rinkos iškraipymų.
- (38) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti.
- (39) Šios direktyvos nuostatos yra tolesni reformų proceso, vykdomo reaguojant į finansų krizę, žingsniai. Atsižvelgiant į G-20, FSV ir Bazelio bankininkystės priežiūros komiteto išvadas, gali būti reikalingos tolesnės reformos, įskaitant apsaugos priemones, apsaugančias nuo cikliškumo, „dinamišką atsargų kaupimą“, kapitalo poreikio nustatymo pagrindimą Direktyvoje 2006/48/EB ir papildomas priemones su rizika pagrįstiems reikalavimams, kurios padėtų kredito institucijoms riboti skolinimąsi bankų sistemoje. Siekiant užtikrinti tinkamą demokratine procesą priežiūrą, Europos Parlamentas ir Taryba turėtų būti tinkamai ir veiksmingai įtraukti.
- (40) Komisija turėtų peržiūrėti direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB taikymą, siekdama užtikrinti, kad jų nuostatos būtų taikomos nešališkai, ir kredito įstaigos nebūtų diskriminuojamos dėl jų teisinės struktūros arba nuosavybės modelio.
- (41) Komisijai pagal SESV 290 straipsnį reikėtų suteikti įgaliojimus priimti deleguotus teisės aktus dėl techninių Direktyvos 2006/48/EB patikslinimų siekiant patikslinti sąvokų apibrėžtis siekiant užtikrinti vienodą tos direktyvos taikymą ar atsižvelgiant į finansų rinkų pokyčius; suderinti terminologiją ir suformuluoti sąvokų apibrėžtis, atsižvelgiant į vėlesnius susijusius aktus; išplėsti veiklos rūšių, kurioms taikomas abipusio pripažinimo principas pagal Direktyvą 2006/48/EB, sąrašą arba adaptuoti tame sąraše vartojamą terminologiją, atsižvelgiant į finansų rinkų plėtrą; keisti sritis, kuriose kompetentingos institucijos privalo keisti informacija; atlikti Direktyvos 2006/48/EB nuostatų dėl nuosavų lėšų patikslinimus, siekiant atsižvelgti į apskaitos standartų ar Sąjungos teisės aktų pokyčius arba į priežiūros praktikų konvergenciją; išplėsti pozicijų klasių sąrašą standartizuoto metodo ar IRB metodo atžvilgiu, atsižvelgiant į pokyčius finansų rinkose; peržiūrėti tam tikras sumas, susijusias su tomis pozicijų klasėmis, atsižvelgiant į infliacijos poveikį; peržiūrėti nebalansinių straipsnių sąrašus ir klasifikavimą; ir patikslinti specifines nuostatas ir techninius kriterijus dėl kitos šalies kredito rizikos vertinimo, rizikos organizavimo ir apskaičiavimo, standartizuoto metodo ar IRB metodo, kredito rizikos sumažinimo, pakeitimo vertybiniais popieriais, veiklos rizikos, kompetentingų institucijų priežiūros ir įvertinimo bei atskleidimo siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose arba apskaitos standartų ar Sąjungos teisės aktų pokyčius arba atsižvelgiant į priežiūros praktikų konvergenciją. Komisijai pagal SESV 290 straipsnį taip pat reikėtų suteikti įgaliojimus priimti deleguotus teisės aktus dėl priemonių staigių ir netikėtų palūkanų normų pokyčių dydžiui, kuris svarbus kompetentingoms valdžios institucijoms pagal Direktyvą 2006/48/EB norint peržiūrėti ir įvertinti palūkanų normų riziką, kylančią ne iš prekybos veiklos, nustatyti; laikinai sumažinti minimalių nuosavų lėšų lygį ar rizikos koeficientus, nurodytus toje Direktyvoje, kad būtų atsižvelgta į konkrečias aplinkybes; paaiškinti išimtis tam tikroms pozicijoms, kurioms netaikomos tos direktyvos nuostatos dėl didelių pozicijų; ir patikslinti kriterijus priežiūros institucijų atliekamam siūlomam kredito įstaigą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui pagal tą direktyvą.

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- (42) Komisijai pagal SESV 290 straipsnį taip pat reikėtų suteikti įgaliojimus priimti deleguotus teisės aktus dėl techninių Direktyvos 2006/49/EB patikslinimų, siekiant patikslinti sąvokų apibrėžtis siekiant užtikrinti vienodą tos direktyvos taikymą ar atsižvelgiant į finansų rinkų pokyčius; patikslinti tos direktyvos tam tikruose straipsniuose nurodytas pradinio kapitalo sumas ir tam tikras sumas, reikalingas apskaičiuoti prekybos knygoje apskaitomai veiklai taikomą kapitalo poreikį, kad būtų atsižvelgta į pasikeitimus ekonomikos bei monetarinėje srityse; patikslinti investicinių įmonių, kurioms taikomos tam tikros išimtys iš minimalaus nuosavų lėšų lygio reikalavimo, rūšis, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose; patikslinti reikalavimą investicinėms įmonėms turėti nuosavų lėšų, sudarančių vieną ketvirtadalį jų praėjusių metų nustatytų pridėtinų išlaidų siekiant užtikrinti vienodą tos direktyvos taikymą; suderinti terminologiją ir patikslinti sąvokų apibrėžtis su susijusiais vėliau priimtais aktais; patikslinti tos direktyvos technines nuostatas dėl kapitalo poreikio reikalavimo skirtingų klasių rizikai ir didelėms pozicijoms apskaičiavimo, dėl vidaus modelių naudojimo apskaičiuojant kapitalo poreikį ir dėl prekybos siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose ar rizikos valdymo ar apskaitos standartų ar Sąjungos teisės aktų pokyčius arba į priežiūros praktikų konvergenciją; ir siekiant atsižvelgti į įvairių su Direktyvos 2004/39/EB taikymo sritimi susijusių klausimų peržiūros rezultatus.
- (43) Europos Parlamentas ir Taryba turėtų turėti trijų mėnesių terminą nuo pranešimo datos prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto pareiškimui. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva taip pat turėtų būti įmanoma pratęsti šį laikotarpį trimis mėnesiais. Turėtų būti įmanoma, kad Europos Parlamentas ir Taryba galėtų informuoti kitas institucijas apie savo ketinimą nereikšti prieštaravimų. Šitaip anksti priimti deleguotus teisės aktus ypač tinkama tuomet, kai reikia laikytis galutinių terminų, pavyzdžiui, kai pagrindiniame teisės akte nustatyti tvarkaraščiai, per kuriuos Komisija turi priimti deleguotą teisės aktą.
- (44) 39 deklaracijoje dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio, pridėtoje prie Tarpvyriausybines konferencijos, patvirtinusios 2007 m. gruodžio 13 d. pasirašytą Lisabonos sutartį, Baigiamojo akto, Konferencija atkreipė dėmesį į Komisijos ketinimą toliau konsultotis su valstybių narių paskirtais ekspertais, rengiant deleguotų teisės aktų finansinių paslaugų srityje projektus pagal jos nusistovėjusią praktiką.
- (45) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. reikalauti iš kredito įstaigų ir investicinių įmonių numatyti atlyginimų politiką, kuri atitiktų efektyvų rizikos valdymą, ir pritaikyti tam tikrus kapitalo reikalavimus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šios direktyvos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcin-
- gumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.
- (46) Todėl direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/48/EB pakeitimai

Direktyva 2006/48/EB iš dalies keičiama taip:

1. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiami šie punktai:

„40a) pakartotinis pakeitimas vertybiniais popieriais– pakeitimas vertybiniais popieriais, kai rizika, susijusi su pagrindine pozicijų grupe, yra suskirstyta į segmentus ir bent viena iš pagrindinių pozicijų yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija;

40b) pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija– pozicija pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais;“;

b) pridedamas šis punktas:

„49. savo nuožiūra sukauptos pensijų įmokos– padidintos pensijų išmokos, kurias savo nuožiūra darbuotojui suteikia kredito įstaiga, kaip dalį šio darbuotojo kintamojo atlyginimo paketo, kurios neįtraukia įgytų išmokų, kurios darbuotojams suteikiamos pagal įmonės pensijų sistemą.“

2. 11 straipsnio 1 dalyje pridedama ši pastraipa:

„Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas užtikrina, kad būtų parengtos asmenų, kurie vadovauja kredito įstaigų veiklai, tinkamumo įvertinimo gairės.“

3. 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekvienoje kredito įstaigoje būtų tvirtos valdymo priemonės, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžta, skaidria ir nuoseklia atsakomybe, veiksmingi rizikos, su kuria kredito įstaiga susiduria arba gali susidurti, nustatymo, valdymo, stebėjimo ir pranešimo apie tokią riziką procesai ir tinkami vidaus kontrolės mechanizmai, įskaitant patikimas valdymo ir apskaitos procedūras, taip pat atlyginimų nustatymo politika ir praktika, deranti su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir skatinanti tokį valdymą.“;

b) pridedamos šios dalys:

„3. Kompetentingos buveinės valstybės narės valdžios institucijos naudoja informaciją, surinktą atlikti lyginamąją analizę dėl atlyginimų tendencijų ir praktikos, vadovaujantis atskleidimo kriterijais, nurodytais XII priedo 2 dalies 15f punkte. Kompetentinga valdžios institucija tą informaciją teikia Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetui.

4. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas užtikrina, kad būtų parengtos patikimos atlyginimų nustatymo politikos, atitinkančios V priedo 23 ir 24 punktuose nustatytus principus, gairės. Šiose gairėse atsižvelgiama į patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus, išdėstytus 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacijoje dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos (*).

Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas, *inter alia*, užtikrina, kad būtų parengtos gairės:

a) numatančios konkrečius kriterijus atitinkamiems santykiams tarp fiksuotos ir kintamos atlyginimo dalies visame atlyginime nustatyti, kaip apibrėžta V priedo 23 punkto 1 dalyje;

b) numatančios priemonės, atitinkančias priemones pagal V priedo 23 punkto o punkto ii papunktį, kurios tinkamai atspindi kredito įstaigos kredito kokybę, kaip apibrėžta to priedo 23 punkto o punkte.

Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas glaudžiai bendradarbiauja su Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetu užtikrinant, kad būtų parengtos darbuotojų, kurie dalyvauja teikiant investicines paslaugas ir vykdant investicinę veiklą, kaip nustatyta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, atlyginimų nustatymo politikos gairės.

Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas informaciją, gautą iš kompetentingos valdžios institucijos, pagal 3 dalį naudoja lyginamajai analizei dėl atlyginimų tendencijų ir praktikos Sąjungos lygmeniu.

5. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos renka informaciją apie asmenų, kurių atlyginimas sudaro bent 1 mln. EUR, skaičių kredito įstaigose, taip pat susijusią verslo sritį ir svarbiausią informaciją apie darbo užmokestį, premiją, ilgalaikę premiją ir pensijos įmoką. Ta informacija perduodama Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetui, kuris su ja supažindina buveinės valstybės narę pagal bendrąją ataskaitų teikimo formą. Europos bankininkystės prie-

žiūros institucijų komitetas gali parengti gaires, skirtas palengvinti šios dalies įgyvendinimą ir užtikrinti surinktos informacijos nuoseklumą.

(*) OL L 120, 2009 5 15, p. 22.“

4. 54 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad, įgyvendinant pirmos pastraipos nuostatas, jų atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos turėtų teisę skirti ar taikyti finansines ir nefinansines nuobaudas ar kitas priemones. Šios nuobaudos ir priemonės yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.“

5. 57 straipsnio pirmos pastraipos r punktas pakeičiamas taip:

„r) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurių rizikos koeficientas – 1 250 % pagal šią direktyvą, suma ir pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų prekybos knygoje, kurių rizikos koeficientas būtų 1 250 %, jei jos būtų tų pačių kredito įstaigų ne prekybos knygoje, suma.“

6. 64 straipsnis papildomas tokia dalimi:

„5. Kredito įstaigos, skaičiuodamos nuosavų lėšų sumą visam savo turtui, įvertintam tikrąja verte, taiko Direktyvos 2006/49/EB VII priedo B dalies reikalavimus ir nuo 57 straipsnio a–ca punktuose nurodytų pozicijų bendros sumos, iš kurios atima i–k punktų pozicijas, nuskaičiuoja būtinų papildomų vertės koregavimų sumą. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas parengia išsamias šios nuostatos taikymo gaires.“

7. 66 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pusė 57 straipsnio l–r punktuose nurodytų pozicijų bendros sumos atimama iš 57 straipsnio a–ca punktų pozicijų bendros sumos, iš kurios nuskaičiuojamos to straipsnio i–k punktų pozicijos, o kita pusė – iš to straipsnio d–h punktų pozicijų bendros sumos, pritaikius šio straipsnio 1 dalyje nustatytus apribojimus. Jei pusė l–r punktų pozicijų bendros sumos viršija 57 straipsnio d–h punktų pozicijų bendrą sumą, ši perteklinė dalis atimama iš a–ca punktų pozicijų bendros sumos, nuskaičiavus to straipsnio i–k punktų pozicijas.“

57 straipsnio r punkto pozicijos neatimamos, jei laikantis 75 straipsnio, kaip nurodyta šioje direktyvoje, jos buvo įtrauktos apskaičiuojant pagal riziką įvertintas pozicijas arba kapitalo poreikį, kaip nurodyta Direktyvos 2006/49/EB I arba V prieduose.“

8. 75 straipsnio b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) jų prekybos knygoje apskaitomos veiklos atžvilgiu pozicijos rizikai, sandorio šalies rizikai ir tiek, kiek leidžiama viršyti 111–117 straipsniuose numatytas ribas, didelėms pozicijoms, viršijančioms tokias ribas, taikomas Direktyvos 2006/49/EB 18 straipsnyje ir 28–32 straipsniuose nustatytas kapitalo poreikis;

c) visos jų veiklos atžvilgiu užsienio valiutos kurso rizikai, atsiskaitymų rizikai ir prekių rizikai taikomas Direktyvos 2006/49/EB 18 straipsnyje nustatytas kapitalo poreikis;“.

9. 101 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kredito įstaiga rėmėja arba kredito įstaiga iniciatorė, kuri pakeitimo vertybiniais popieriais atveju pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuo vadovaudamasi 95 straipsniu arba pardavė priemones iš savo prekybos knygos specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektui tuo tikslu, kad nebeturėtų laikyti nuosavų lėšų tokių priemonių rizikai padengti, negali teikti paramos pakeitimui vertybiniais popieriais ne pagal savo sutartinius įsipareigojimus siekiant sumažinti investuotojams galimus ar esamus nuostolius.“

10. 136 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antroje pastraipoje pridedami šie punktai:

„f) reikalaujančias, kad kredito įstaigos ribotų kintamąjį atlyginimą kaip procentinę visų grynąjų pajamų dalį, jeigu jis nesuderinamas su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

g) reikalaujančias, kad kredito įstaigos naudotų grynąjį pelną kapitalo bazei sustiprinti.“;

b) 2 dalyje pridedama ši pastraipa:

„Siekiant nustatyti tinkamą nuosavų lėšų lygį, remdamosi pagal 124 straipsnį atliktos peržiūros ir vertinimo rezultatais, kompetentingos valdžios institucijos įvertina, ar reikia taikyti specialiuosius nuosavų lėšų reikalavimus, kai viršijamas minimalus lygis, rizikai, su kuria kredito įstaiga susiduria arba gali susidurti, padengti, atsižvelgiant į:

a) kiekybinius ir kokybinius kredito įstaigų vertinimo proceso aspektus, nurodytus 123 straipsnyje;

b) kredito įstaigų priemones, procesus ir mechanizmus, nurodytus 22 straipsnyje;

c) peržiūros ir įvertinimo, vykdomų pagal 124 straipsnį, rezultatus.“

11. 145 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kredito įstaigos patvirtina oficialią politiką, siekdamas laikytis 1 ir 2 dalyse nurodytų informacijos atskleidimo reikalavimų, ir turi savo atskleidžiamos informacijos tinkamumo, įskaitant jos patikrinimą ir dažnumą, vertinimo politiką. Kredito įstaigos taip pat taiko vertinimo, ar jų atskleidžiama informacija rinkos dalyviams išsamiai parodo jų rizikos pobūdį, politiką.“

Kai tokia atskleidžiama informacija rinkos dalyviams išsamiai neparodo rizikos pobūdžio, kredito įstaigos viešai skelbia ne tik tą informaciją, kurios reikalaujama pagal 1 dalį, bet ir kitą būtiną informaciją. Tačiau reikalaujama, kad jos atskleistų tik tą informaciją, kuri yra esminė ir nėra privati ar konfidenciali, pagal XII priedo 1 dalyje nustatytus techninius kriterijus.“

12. VI antraštinės dalies antraštė pakeičiama taip:

„DELEGUOTI TEISĖS AKTAI IR VYKDYMO ĮGALIOJIMAI“.

13. 150 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nedarant poveikio pasiūlymui, kiek tai susiję su nuosavoms lėšoms, kurių pagal 62 straipsnį Komisija turės pateikti, deleguotų teisės aktų priemonėmis šiose srityse pagal 151a straipsnį ir 151b ir 151c straipsniuose nustatytais sąlygomis priimami šie techniniai patikslinimai:

a) patikslinamos sąvokų apibrėžtys, siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą;

b) patikslinamos sąvokų apibrėžtys, atsižvelgiant į finansų rinkų pokyčius šios direktyvos taikymo metu;

c) atsižvelgiant į priimtus aktus, taikomus kredito įstaigoms ir kitoms susijusioms sritims, suderinama terminologija ir suformuluojamos sąvokų apibrėžtys;

d) atsižvelgiant į finansų rinkų plėtrą, išplečiamas 23 ir 24 straipsniuose nurodytas ir I priede pateikiamas sąrašas arba adaptuojama tame sąrašė vartojama terminologija;

e) keičiamos sritys, kuriose kompetentingos institucijos privalo keisti informaciją, išvardyta 42 straipsnyje;

f) atliekami techniniai 56–67 ir 74 straipsnių patikslinimai dėl apskaitos standartų ar reikalavimų pokyčių, kuriais atsižvelgiama į Sąjungos teisės aktus arba į priežiūros praktikų konvergenciją;

- g) pataisomas sąrašas pozicijų klasių, nurodytų 79 ir 86 straipsniuose, atsižvelgiant į pokyčius finansų rinkose;
- h) peržiūrima 79 straipsnio 2 dalies c punkte, 86 straipsnio 4 dalies a punkte, VII priedo 1 dalies 5 punkte ir VII priedo 2 dalies 15 punkte nurodyta suma, atsižvelgiant į infliacijos poveikį;
- i) peržiūrimi nebalansinių straipsnių, nurodytų II ir IV prieduose, sąrašai ir klasifikavimas;
- j) patikslinamos III ir V–XII priedų nuostatos, siekiant atsižvelgti į finansų rinkų (ypač naujų finansų produktų) arba apskaitos standartų ar reikalavimų pokyčius, kuriais atsižvelgiama į Sąjungos teisės aktus arba atsižvelgiant į priežiūros praktikų konvergenciją.

1a. Pagal 151 straipsnio 2a dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą tvirtinamos šios priemonės:

- a) 2 straipsnyje pateikto sąrašo techniniai patikslinimai;
- b) pakeičiama 9 straipsnyje nustatyto pradinio kapitalo suma, kad būtų atspindėti ekonominės ir pinigų srities pokyčiai.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

- i) pirmos pastraipos įžanginė dalis pakeičiama taip

„Komisija gali patvirtinti šias priemones.“;

- ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pirmos pastraipos a, b, c ir f punktuose nurodytos priemonės tvirtinamos deleguotais teisės aktais pagal 151a straipsnį ir 151b ir 151c straipsniuose nustatytomis sąlygomis. Pirmos pastraipos d ir e punktuose nurodytos priemonės tvirtinamos pagal 151 straipsnio 2a dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.“

14. 151 straipsnio 2 ir 3 dalys išbraukiamos.

15. Įterpiami šie straipsniai:

„151a straipsnis

Delegavimas

1. Įgaliojimas priimti deleguotus teisės aktus, minėtus 150 straipsnio 1 dalyje ir 150 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje, Komisijai suteikiamas ketveriems metams nuo 2010 m. gruodžio 15 d. Komisija parengia su deleguotais įgaliojimais susijusią ataskaitą ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki ketverių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas savaime pratę-

siamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, jei Europos Parlamentas ar Taryba šių įgaliojimų nepanaikina pagal 151b straipsnį.

2. Priėmusi deleguotą teisės aktą, Komisija iškart apie jį vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Komisijai suteiktam įgaliojimui priimti deleguotus teisės aktus taikomos 151b ir 151c straipsniuose nustatytos sąlygos.

151b straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas ar Taryba gali bet kada atšaukti 150 straipsnio 1 dalyje ir 150 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje nurodytų įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimo delegavimą, siekia prieš priimdama galutinį sprendimą per deramą laikotarpį informuoti apie tai kitą instituciją ir Komisiją, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti.

3. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Sprendimas įsigalioja nedelsiant arba vėliau, tame sprendime nurodytą dieną. Jis neturi įtakos jau įsigaliojusiu deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

151c straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotų teisės aktų

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto per tris mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

2. Jei pasibaigus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikšė prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną. Deleguotas teisės aktas gali būti paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigaliojti nepasibaigus šiam laikotarpiui, jeigu ir Europos Parlamentas, ir Taryba informavo Komisiją apie savo ketinimą nepareikšti prieštaravimų.

3. Jeigu Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl deleguoto akto per 1 dalyje nurodytą laikotarpį, šis aktas neįsigalioja. Atsižvelgiant į SESV 296 straipsnį, prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo deleguotam teisės aktui priežastis.“

16. 152 straipsnyje įterpiamos šios dalys:

„5a. Kredito įstaigos, kurios skaičiuodamos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taiko 84–89 straipsnius, iki 2011 m. gruodžio 31 d. turi turėti nuosavų lėšų, kurios, jei taikoma, visada turi viršyti 5c dalyje arba 5d dalyje nurodytą sumą arba būti jai lygios.

5b. Kredito įstaigos, kurios skaičiuodamos kapitalo poreikį operacinei rizikai padengti taiko 105 straipsnyje nurodytus Pažangiuosius vertinimo metodus, iki 2011 m. gruodžio 31 d. turi turėti nuosavų lėšų, kurios visada turi viršyti, jei taikoma, 5c dalyje arba 5d dalyje nurodytą sumą arba būti jai lygios.

5c. 5a ir 5b dalyse nurodyta suma sudaro 80 % bendros nuosavų lėšų minimalios sumos, kurią kredito įstaigos privalo turėti pagal Direktyvos 93/6/EEB 4 straipsnį ir Direktyvą 2000/12/EB, kaip taikoma iki 2007 m. sausio 1 d.

5 d. 5e dalyje nurodytų kredito įstaigų atveju 5a ir 5b dalyse nurodyta suma pritarus kompetentingoms institucijoms gali sudaryti iki 80 % bendros nuosavų lėšų minimalios sumos, kurią tos kredito įstaigos privalo turėti pagal 78–83 straipsnius, 103 arba 104 straipsnius ir Direktyvą 2006/49/EB, kaip taikoma iki 2011 m. sausio 1 d.

5e. Kredito įstaiga gali taikyti 5d dalį tik tuo atveju, jei ji skaičiuodama savo kapitalo poreikį 2010 m. sausio 1 d. arba vėliau pradėjo taikyti IRB metodą arba Pažangiuosius vertinimo metodus.“

17. 154 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Iki 2012 m. gruodžio 31 d. visų mažmeninių pozicijų, užtikrintų nuosavomis gyvenamosiomis patalpomis ir kurioms netaikomos centrinės valdžios garantijos, svertinis LGD vidurkis neturi būti mažesnis nei 10 %.“

18. 156 straipsnyje po trečios pastraipos įterpiamos šios dalys:

„Ne vėliau kaip iki 2013 m. balandžio 1 d. Komisija persvarsto ir atsiskaito apie atlyginimų nuostatą, tarp jų ir nurodytas V ir XII prieduose, ypatingą dėmesį skiriant jų veiksmingumui, įgyvendinimui ir vykdymui, atsižvelgiant į tarptautinius įvykius. Šiuo persvarstymu siekiama nustatyti bet kokias spragas, kylančias iš proporcingumo principo taikymo toms nuostatoms. Komisija kartu su kitais atitinkamais pasiūlymais pateikia savo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Siekiant užtikrinti nuoseklumą ir vienodas veiklos sąlygas, Komisija persvarsto 54 straipsnio įgyvendinimą nuose-

klumo tarp nuobaudų ir kitų skirtų ar taikytų priemonių visoje Sąjungoje požiūriu ir, jei reikia, teikia pasiūlymus.

Komisija, periodiškai persvarstydama šios direktyvos taikymą, užtikrina, kad dėl šios direktyvos taikymo būdas nepasireikštų kredito įstaigų diskriminavimu dėl jų teisinės struktūros arba nuosavybės modelio.

Siekdama užtikrinti priežiūros požiūriu į kapitalą nuoseklumą, Komisija persvarsto nuorodas į priemonių pagal 66 straipsnio 1a dalies a punktą svarbą V priedo 23 punkto o punkto ii papunktyje, iškart kai tik imasi peržiūrėti kapitalo priemonių apibrėžtį, kaip numatyta 56–67 straipsniuose.“

19. Įterpiamas šis straipsnis:

„156a straipsnis

Ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri pakeitimus, kuriuos tikslinga padaryti norint suderinti šios direktyvos IX priedą, atsižvelgiant į tarptautinius susitarimus dėl kredito įstaigų kapitalo poreikio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, ir pateikia ataskaitą šiuo klausimu. Komisija teikia tą ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais teisėkūros pasiūlymais.“

20. Priedai iš dalies keičiami taip, kaip nurodyta šios direktyvos I priede.

2 straipsnis

Direktyvos 2006/49/EB pakeitimai

Direktyva 2006/49/EB iš dalies keičiama taip:

1. 3 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą papildoma tokiu punktu:

„t) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija– pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/48/EB.“

2. 17 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos išanginė frazė pakeičiama taip:

„Jeigu įstaiga, taikydama šios direktyvos II priedą, pagal riziką įvertintas pozicijas apskaičiuoja pagal Direktyvos 2006/48/EB 84–89 straipsnius, apskaičiavimo, numatyto Direktyvos 2006/48/EB VII priedo 1 dalies 36 punkte, tikslais taikomos šios nuostatos:“.

3. 18 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) nustatyto kapitalo poreikio sumą, kuri jų prekybos knygoje apskaitomos veiklos atveju apskaičiuojama pagal metodus ir pasirinkimo galimybes, nustatytus 28–32 straipsniuose bei I, II ir VI prieduose ir prireikus V priede, o jų ne prekybos knygoje apskaitomos veiklos atveju – pagal metodus ir pasirinkimo galimybes, nustatytus II priedo 1–4 punktuose;“.

4. VIII skyriaus 2 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„Deleguoti teisės aktai ir vykdymo įgaliojimai“.

5. 41 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Priemonės, nurodytos 1 dalyje, tvirtinamos deleguotais teisės aktais, vadovaujantis 42a straipsniu ir 42b ir 42c straipsniuose numatytais sąlygomis.“

6. 42 straipsnio 2 dalis išbraukiama.

7. Įterpiami šie straipsniai:

„42a straipsnis

Delegavimas

1. Įgaliojimas priimti deleguotus teisės aktus, nurodytus 41 straipsnyje, Komisijai suteikiamas ketveriems metams nuo 2010 m. gruodžio 15 d. Komisija parengia su deleguotais įgaliojimais susijusią ataskaitą ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki ketverių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas savaime pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, jei Europos Parlamentas ar Taryba šių įgaliojimų nepanaikina pagal 42b straipsnį.

2. Priėmusi deleguotą teisės aktą, Komisija iškart apie jį vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Komisijai suteiktam įgaliojimui priimti deleguotus teisės aktus taikomos 42b ir 42c straipsniuose nustatytos sąlygos.

42b straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 41 straipsnyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, siekia prieš priimdama galutinį sprendimą per deramą laikotarpį informuoti apie tai kitą instituciją ir Komisiją, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti.

3. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Sprendimas įsigalioja

nedelsiant arba vėliau, tame sprendime nurodytą dieną. Jis neturi įtakos jau įsigaliojusių deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

42c straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotų teisės aktų

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto per tris mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

2. Jei pasibaigus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikšė prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną. Deleguotas teisės aktas gali būti paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja nepasibaigus šiam laikotarpiui, jeigu ir Europos Parlamentas, ir Taryba informavo Komisiją apie savo ketinimą nepareikšti prieštaravimų.

3. Jeigu Europos Parlamentas arba Taryba per 1 dalyje nurodytą laikotarpį pareiškia prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto, šis aktas neįsigalioja. Atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 296 straipsnį, prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo deleguotam teisės aktui priežastis.“

8. 47 straipsnis pakeičiamas taip:

„Ištaigos, kurių konkretus rizikos modelis pagal V priedo 1 dalį buvo patvirtintas iki 2007 m. sausio 1 d., gali, remdamosi patvirtintu modeliu, iki 2011 m. gruodžio 30 d. arba iki kompetentingų institucijų atskiriems atvejams patvirtintos ankstesnės datos taikyti Direktyvos 93/6/EEB VIII priedo 4 ir 8 dalis pagal tai, kas buvo jose buvo numatyta iki 2007 m. sausio 1 d.“

9. Priedai iš dalies keičiami taip, kaip nurodyta šios direktyvos II priede.

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų įgyvendinta:

a) 1 straipsnio 3, 4, 16 ir 17 punktai ir I priedo 1, 2c, 3, 4a ir 5b iii punktai – ne vėliau kaip iki 2011 m. sausio 1 d.; taip pat

b) šios direktyvos nuostatos, neskaitant nurodytų a punkte, – ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 31 d.

Tvirtindamos 1 dalyje nurodytas priemones, valstybės narės jose pateikia nuorodą į šią direktyvą arba tokią nuorodą pateikia jas oficialiai skelbdamos. Valstybės narės nustato nuorodos teikimo tvarką.

2. Įstatymai ir kiti teisės aktai, kurie būtini siekiant įgyvendinti I priedo 1 punktą, reikalauja, kad kredito įstaigos taikytų jame nustatytus principus:

- i) atlyginimui, mokamam pagal sutartis sudarytas prieš jų įgyvendinimo kiekvienoje valstybėje narėje datą ir paskirtam ar išmokėtam po tos datos; ir
- ii) paskirtam, bet dar neišmokėtam prieš faktinio įgyvendinimo kiekvienoje valstybėje narėje datą atlyginimui už 2010 m. suteiktas paslaugas.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ataskaita

Atsižvelgdama į tarptautinį Bazelio sistemos pobūdį ir į riziką, susijusią su kapitalo pakankamumo sistemos pakeitimų neįgy-

vendinimu tuo pačiu metu svarbiausiose jurisdikcijose, ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl pažangos, padarytos tarptautiniu mastu įgyvendinant kapitalo pakankamumo sistemos pakeitimus, kartu su visais atitinkamais pasiūlymais.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2010 m. lapkričio 24 d..

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
O. CHASTEL

I PRIEDAS

Direktyvos 2006/48/EB V, VI, VII, IX ir XII priedai iš dalies keičiami taip:

1. V priede pridedama ši dalis:

„11. ATLYGINIMŲ NUSTATYMO POLITIKA

23. Formuodamos ir taikydamos darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį įstaigų rizikos pobūdžiui, įskaitant vyresniąją vadovybę, už riziką atsakingus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlyginimą, priskiriamą tai pačiai atlyginimų grupei kaip ir vyresnioji vadovybė ir už riziką atsakingi darbuotojai, viso atlyginimo nustatymo politiką, įskaitant darbo užmokesčio ir savo nuožiūra planuojamų išmokėti pensijų politiką, kredito įstaigos laikosi toliau išvardytų principų tokiu būdu ir tokiu mastu, kad atsižvelgtų į savo dydį, vidaus organizaciją ir veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą:
- a) atlyginimų nustatymo politika dera su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir skatina toki valdymą, bet neskatina prisiimti rizikos, kuri viršytų kredito įstaigos toleruojamos rizikos lygį;
 - b) atlyginimų nustatymo politika atitinka kredito įstaigos verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus, ir apima priemones, kuriomis siekiama išvengti interesų konflikto;
 - c) valdymo organas, atlikdamas kredito įstaigos priežiūros funkciją, tvirtina bei periodiškai peržiūri bendrus atlyginimų nustatymo politikos principus ir atsako už tos politikos įgyvendinimą;
 - d) bent kartą per metus atliekama atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo centralizuota ir nepriklausoma vidaus peržiūra, tikrinant atitiktį valdymo organo, atliekančio priežiūros funkciją, patvirtintai atlyginimų nustatymo politikai ir tvarkai;
 - e) darbuotojai, vykdydami kontrolės funkcijas, turi atitinkamus įgaliojimus ir yra nepriklausomi nuo verslo padalinių, kuriuos jie prižiūri, ir jų atlyginimas už darbą siejamas su jų funkcijomis numatytų tikslų vykdymu, nepriklausomai nuo veiklos sričių, kurias jie kontroliuoja, rezultatus;
 - f) už rizikos valdymą ir atitikties kontrolę atsakingų vadovaujančių darbuotojų atlyginimus tiesiogiai prižiūri atlyginimų nustatymo komitetas, numatytas 24 punkte, arba, jei toks komitetas nėra įsteigtas, valdymo organas, atlikdamas priežiūros funkciją;
 - g) kai atlyginimas susietas su veiklos rezultatais, visa atlyginimo suma yra pagrįsta bendru atskiro asmens bei atitinkamo verslo padalinio veiklos rezultatų ir bendrų kredito įstaigos rezultatų vertinimu, o vertinant atskiro asmens veiklos rezultatus atsižvelgiama į finansinius ir nefinansinius kriterijus;
 - h) vertinimas vykdomas atsižvelgiant į daugelio metų rezultatus, užtikrinant, kad vertinimo procese būtų remiamasi ilgalaikės veiklos rezultatais ir kad faktinis atlyginimo sudėtinė dalių, priklausančių nuo rezultatų, dydis būtų paskirstomas per laikotarpį, atitinkantį kredito įstaigos verslo ciklą ir jos veiklos riziką;
 - i) visas kintamasis atlyginimas neriboja kredito įstaigos gebėjimo stiprinti kapitalo bazę;
 - j) garantuotas kintamasis atlyginimas yra išimtinis, pasitaiko tik samdant naujus darbuotojus ir apsiriboja pirmaisiais įdarbinimo metais;
 - k) kredito įstaigų, kurioms taikoma išskirtinė Vyriausybės pagalba:
 - i) kintamosios atlyginimo dalies dydis griežtai ribojamas kaip tam tikra grynujų pajamų procentinė dalis, kai jis nesuderinamas su patikimos kapitalo bazės išlaikymu ir su tuo, kad tinkamu laiku būtų sustabdyta Vyriausybės pagalba;

ii) atitinkamos kompetentingos institucijos turi reikalauti, kad kredito institucijos restruktūrizuotų atlyginimus taip, kad jie atitiktų patikimam rizikos valdymui ir ilgalaikiam augimui keliamus reikalavimus, taip pat, kai reikia, nustatant ribas asmenų, kurie vadovauja kredito įstaigų veiklai pagal 11 straipsnio 1 dalį, atlyginimams;

iii) asmenims, kurie vadovauja kredito įstaigų veiklai pagal 11 straipsnio 1 dalį, kintamoji atlyginimo dalis nemokama, nebent tai yra pagrįsta;

l) fiksuotoji ir kintamoji atlyginimo dalys tinkamai subalansuotos, o fiksuotoji dalis sudaro pakankamai didelę viso atlyginimo dalį, kad būtų galima vykdyti visiškai lanksčią politiką, susijusią su kintamosiomis atlyginimo dalimis, įskaitant galimybę nemokėti kintamosios atlyginimo dalies;

Kredito įstaigos nustato atitinkamus santykius tarp fiksuotosios ir kintamosios viso atlyginimo dalies;

m) su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos nustatomos atsižvelgiant į veiklos rezultatus, pasiektus per tam tikrą laiką, ir taip, kad jomis nebūtų atlyginama už prastus rezultatus;

n) veiklos rezultatų vertinimas, naudojamas kintamosioms atlyginimo dalims arba kintamųjų atlyginimo dalių fondams apskaičiuoti, apima vertinimą pagal visų tipų dabartinę ir būsimą riziką ir turi būti atsižvelgiama į kapitalo sąnaudas ir reikalingą likvidumą;

Skiriant kintamąsias atlyginimo dalis kredito įstaigose atsižvelgiama į visų tipų dabartinę ir būsimą riziką;

o) didelė dalis, kuri yra ne mažesnė kaip 50 % kintamosios atlyginimo dalies, sudaryta iš tinkamos pusiausvyros tarp:

i) akcijų ar lygiaverčių nuosavybės interesų, atsižvelgiant į atitinkamos kredito įstaigos teisinę struktūrą, arba su akcijomis susijusios priemonės ar lygiavertės kitos nepiniginės priemonės, biržos prekybos sąraše nesančių kredito įstaigų atveju, ir,

ii) kai tikslinga, kitų priemonių, nurodytų 66 straipsnio 1a dalies a punkte, nuolat tinkamai atspindinčių kredito įstaigos kredito kokybę.

Šiame punkte nurodytoms priemonėms taikoma tinkama išsaugojimo politika, skirta paskatų ir kredito įstaigos ilgesnio laikotarpio interesų derinimui. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nustatyti apribojimus tų priemonių tipams ar projektams arba atitinkamai uždrausti tam tikras priemones. Šis punktas taikomas tiek kintamojo atlyginimo sudedamajai daliai atidedamai pagal p punktą, tiek neatidedamai kintamojo atlyginimo sudedamajai daliai.

p) didelė dalis, kuri yra ne mažesnė kaip 40 % kintamosios atlyginimo dalies, atidedama laikotarpiui, kurio trukmė yra ne trumpesnė kaip treji–penkeri metai ir kuris teisingai suderinamas su verslo pobūdžiu, jo rizika ir atitinkamo darbuotojo veikla.

Pagal atidėjimo tvarką mokami atlyginimai skiriami ne greičiau kaip *pro rata* pagrindu. Jeigu kintamosios atlyginimo dalies suma yra itin didelė, atidedama ne mažiau kaip 60 % tos sumos. Atidėjimo laikotarpio trukmė nustatoma atsižvelgiant į verslo ciklą, verslo pobūdį, verslo riziką ir atitinkamo darbuotojo veiklą;

q) kintamosios atlyginimo dalies, apimant ir atidedamą dalį, mokėjimas arba įgyvendinimas galimas tik jei jis yra tvarus, atsižvelgiant į bendrą kredito įstaigos finansinę padėtį, ir siejamas su kredito įstaigos, verslo padalinio ir atitinkamo asmens veiklos rezultatais.

Nepažeidžiant bendrųjų nacionalinės sutarčių ir darbo teisės principų, bendroji kintamoji atlyginimo dalis paprastai labai sumažinama, jei kredito institucijos finansinės veiklos rezultatai yra menkesni arba neigiami, sumažinant tiek dabartinį atlyginimą, tiek ir anksčiau uždirbtų sumų išmokėjimą bei pagal „malus“ arba susigrąžinimo (angl. *clawback*) sistemas;

- r) pensijų politika atitinka kredito įstaigos verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus.

Jei darbuotojas išeina iš kredito įstaigos prieš išėjimo į pensiją laiką, kredito įstaiga savo nuožiūra planuojamą išmokėti pensiją laiko penkerių metų laikotarpį priemonių, nurodytų o punkte, forma. Jei darbuotojas sulaukia pensinio amžiaus, savo nuožiūra planuojama išmokėti pensija darbuotojui išmokama priemonėmis, nurodytomis o punkte, kurioms taikomas penkerių metų išmokų atidėjimo laikotarpis;

- s) iš darbuotojų reikalaujama nesinaudoti asmeninėmis apsidraudimo strategijomis arba nedalyvauti nuo atlyginimo ir prievolių priklausančiame draudime, siekiant sumažinti rizikos išlyginimo poveikį, kuris yra numatytas jų atlyginimo sąlygose;

- t) kintamoji atlyginimo dalis nemokama taikant priemones ar metodus, pagal kuriuos lengviau išvengti šios direktyvos reikalavimų.

Šiame punkte išdėstyti principus kredito įstaiga taiko įmonių grupės, patronuojančios bendrovės ir dukterinės įmonės lygmeniu, įskaitant ir finansinius centrus, esančius lengvatinių mokesčių zonose.

24. Kredito įstaigos, kurios yra svarbios atsižvelgiant į jų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir veiklos pobūdį, aprėptį bei sudėtingumą, įsteigia atlyginimų nustatymo komitetą. Atlyginimų nustatymo komitetas sudaromas taip, kad galėtų kompetentingai ir nepriklausomai vertinti atlyginimų nustatymo politiką, praktiką ir paskatas, sukurtas siekiant valdyti riziką, kapitalą ir likvidumą.

Atlyginimų nustatymo komitetas atsakingas už sprendimų dėl atlyginimo, įskaitant tuos sprendimus, kurie turi poveikį atitinkamos kredito įstaigos rizikai ir jos valdymui ir kuriuos priims valdymo organas, vykdydamas savo priežiūros funkciją, rengimą. Atlyginimų nustatymo komiteto valdybos pirmininkas ir jos nariai yra valdymo organo, kuris neatlieka jokių atitinkamos kredito įstaigos vykdomųjų funkcijų, nariai. Priimant šiuos sprendimus, atlyginimų nustatymo komitetas atsižvelgia į ilgalaikius kredito įstaigos akcininkų, investuotojų ir kitų suinteresuotųjų dalyvių interesus.“

2. VI priedo 1 dalis iš dalies keičiama taip:

- a) 8 punktas pakeičiamas taip:

„8. Nepažeidžiant 9, 10 ir 11 punktų, regioninės valdžios ir vietos valdžios pozicijų rizika vertinama kaip institucijų pozicijų rizika pagal 11a punktą. Toks vertinimas nepriklauso nuo 80 straipsnio 3 dalyje nurodytos pasirinkimo teisės. Trumpalaikėms pozicijoms, išvardytoms 31, 32 ir 37 punktuose, lengvatinis vertinimas netaikomas.“;

- b) įterpiamas šis punktas:

„11a. Nepažeidžiant 9, 10 ir 11 punktų, valstybių narių regioninės valdžios ir vietos valdžios pozicijoms, išreikštomis ir finansuojamoms tos regioninės valdžios ir vietos valdžios vietos valiuta, taikomas 20 % rizikos koeficientas.“

- c) 68 punktas iš dalies keičiamas taip:

- i) pirmos pastraipos d ir e papunkčiai pakeičiami taip:

„d) paskolos, užtikrintos įkeičiant gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą arba Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių akcijas, kaip nurodyta 46 punkte, neviršijančios mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, susietų su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, sumų bei neviršijančios 80 % įkeisto turto vertės, arba gautos įkeičiant aukščiausiojo reitingo vienetus, kuriuos leidžia Prancūzijos „Fonds Communs de Créances“ arba atitinkami valstybės narės teisės aktų reglamentuojami pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai, keičiantys vertybiniais popieriais gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto pozicijas. Jeigu tokie aukščiausiojo reitingo vienetai naudojami kaip įkeistas turtas, speciali valstybės priežiūra, siekiant apsaugoti obligacijų savininkus kaip numatyta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (*) 52 straipsnio 4 dalyje, užtikrina, kad bent 90 % į draudimo fondą įtrauktų lėšų, kuriomis padengti šie vienetai, sudaro hipotekos, susietos su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, neviršijančiomis mažesniosios iš pagrindinių sumų pagal aukščiausiuosius reitingo vienetus, pagrindinės kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių sumos ir 80 % įkeisto turto vertės, o vienetai atitinka 1 kredito kokybės žingsnį, kaip aprašoma šiame priede, jeigu šie vienetai neviršija 10 % nominalios neapmokėtos emisijos vertės.

Pozicijos, atsirandančios dėl to, kad aukščiausiojo reitingo vienetais arba skolos vertybiniais popieriais įkeistu turtu užtikrintų paskolų gavėjai perleidžia mokėjimo arba likvidavimo lėšų valdymą, neįtraukiamos skaičiuojant 90 % ribą;

e) paskolos, užtikrintos įkeičiant komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą arba Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių akcijas, kaip nurodyta 52 punkte, neviršijančios mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, susietų su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, sumų bei neviršijančios 60 % įkeisto turto vertės, arba gautos įkeičiant aukščiausiojo reitingo vienetus, kuriuos leidžia Prancūzijos „Fonds Communs de Créances“ arba atitinkami valstybės narės teisės aktų reglamentuojami pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai, keičiantys vertybiniais popieriais komercinės paskirties nekilnojamojo turto pozicijas. Jeigu tokie aukščiausiojo reitingo vienetai naudojami kaip įkeistas turtas, speciali valstybės priežiūra, siekiant apsaugoti obligacijų savininkus kaip numatyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, užtikrina, kad bent 90 % į draudimo fondą įtrauktų lėšų, kuriomis padengti šie vienetai, sudaro komercinės paskirties hipotekos, susietos su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, neviršijančiomis mažesniosios iš pagrindinių sumų pagal aukščiausiuosius reitingo vienetus, pagrindinės kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių sumos ir 60 % įkeisto turto vertės, o vienetai atitinka 1 kredito kokybės žingsnį, kaip aprašoma šiame priede, jeigu šie vienetai neviršija 10 % nominalios neapmokėtos emisijos vertės.

Kompetentingos valdžios institucijos gali pripažinti tinkamomis komercinės paskirties nekilnojamoju turtu užtikrintas paskolas, kai nustatytasis 60 % paskolos ir vertės santykis pasiekia ne daugiau kaip 70 % lygį, jei viso įkeisto turto, naudojamo kaip padengtų obligacijų užtikrinimo priemonė, vertė bent 10 % viršija padengtų obligacijų neapmokėtą nominalią vertę ir jei obligacijų turėtojo pretenzijos atitinka VIII priede išdėstytus teisinio tikrumo reikalavimus. Obligacijų turėtojo pretenzija yra viršesnė už visas kitas pretenzijas į užtikrinimo priemonę. Pozicijos, atsirandančios dėl to, kad aukščiausiojo reitingo vienetais arba skolos vertybiniais popieriais įkeistu turtu užtikrintų paskolų gavėjai perleidžia mokėjimo arba likvidavimo lėšų valdymą, neįtraukiamos skaičiuojant 90 % ribą;

(*) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.“;

ii) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Iki 2013 m. gruodžio 31 d. 10 % riba aukščiausiojo reitingo vienetais, kuriuos leidžia Prancūzijos „Fonds Communs de Créances“ arba atitinkami pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai, kaip nurodyta d ir e papunkčiuose, netaikoma, jeigu:

i) vertybiniais popieriais padengtas gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto pozicijas pateikė tos pačios konsoliduotos grupės narys, kuriai priklauso ir padengtų obligacijų emitentas, arba tai pačiai centrinei įstaigai priklausanti bendrovė, kuriai priklauso ir padengtų obligacijų emitentas (narysė vienoje grupėje arba priklausymą būtina apibrėžti tuo metu, kai aukščiausiojo reitingo vienetai naudojami kaip padengtų obligacijų užtikrinimo priemonė); ir

ii) tos pačios konsoliduotos grupės narys, kuriai priklauso ir padengtų obligacijų emitentas, arba tai pačiai centrinei įstaigai priklausanti bendrovė, kuriai priklauso ir padengtų obligacijų emitentas, išlaiko visą pirmojo nuostolio segmentą, kuriuo užtikrinami šie aukščiausiojo reitingo vienetai.

Iki 2012 m. gruodžio 31 d. Komisija persvarsto nukrypimo nuo taisyklės, numatyto trečioje pastraipoje, tinkamumą ir, jei reikia, panašaus vertinimo taikymo ir kitų formų padengtoms obligacijoms tinkamumą. Atsižvelgdama į šį persvarstymą Komisija gali, prireikus, priimti deleguotus teisės aktus pagal 151a straipsnį, ir 151b bei 151c straipsniuose numatytomis sąlygomis pratęsti nukrypimą nuo taisyklės, padaryti jį nuolatinį arba jį taikyti ir kitų formų padengtoms obligacijoms.“

3. VII priedo 2 dalies 1 skirsnio 8 punkto d papunktis pakeičiamas taip:

„d) padengtomis obligacijoms, kurios apibrėžtos VI priedo 1 dalies 68–70 punktuose, gali būti priskirta 11,25 % LGD vertė.“.

4. IX priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies 1 punktas papildomas tokiu papunkčiu:

„c) Kredito rizikos vertinimas negali būti pagrįstas ar iš dalies pagrįstas nefinansuojama parama, kurią teikia pati kredito įstaiga. Tokiu atveju kredito įstaiga atitinkamą poziciją laiko nereitinguota ir taiko atitinkamą nereitinguotų pozicijų vertinimą, kaip nurodyta 4 dalyje.“.

b) 4 dalis iš dalies keičiama taip:

i) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5. Jeigu kredito įstaiga turi dvi arba daugiau negu dvi dalinai sutampančias pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, apskaičiuojant pagal riziką įvertintas pozicijų sumas bus reikalaujama tiek, kiek jos sutampa, įtraukti tik poziciją arba pozicijos dalį, kuri lemia didesnę pagal riziką įvertintą pozicijos sumą. Kredito įstaiga taip pat gali pripažinti tokį konkretaus kapitalo poreikio pozicijų prekybos knygoje specifinei rizikai ir kapitalo poreikio pozicijoms bankinėje knygoje sutapimą, jeigu kredito įstaiga gali apskaičiuoti ir palyginti kapitalo poreikį atitinkamoms pozicijoms. Šio punkto tikslais „sutapimas“ būna, kai pozicijos pilnai arba iš dalies atspindi tos pačios rizikos poziciją, kuri, atsižvelgiant į sutapimo apimtį, yra viena pozicija.“.

Kai 3 dalies 1 punkto c papunktis taikomas pozicijoms turtu padengtuose komerciniuose vekseliuose (angl. ABCP), kredito įstaiga, gavusi kompetentingų institucijų pritarimą, gali taikyti rizikos koeficientą, nustatytą likvidumo priemonei, siekdama apskaičiuoti turtu padengto komercinio vekselio pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, jeigu likvidumo priemonė klasifikuojama kaip esanti *pari passu* su turtu padengtu komerciniu vekseliu, kad jie sudarytų sutampančias pozicijas, o 100 % programos išduoto turtu padengto komercinio vekselio yra padengta likvidumo priemonėmis.“.

ii) 6 punktas pakeičiamas taip:

„6. Taikant 8 punktą, pagal riziką įvertintų reitinguoto pakeitimo vertybiniais popieriais arba pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų suma apskaičiuojama pozicijos vertei taikant rizikos koeficientą, susijusį su atitinkamu kredito kokybės žingsniu, su kuriuo siejamas kredito rizikos vertinimas taip, kaip nustatė kompetentingos institucijos pagal 98 straipsnį, kaip nurodyta 1 lentelėje.“.

iii) 1 lentelė pakeičiama taip:

„1 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4 (tik kredito rizikos vertinimas, išskyrus trumpalaikį kredito rizikos vertinimą)	visi kiti kredito kokybės žingsniai
Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %“;

iv) 2 lentelė išbraukiama;

v) 46 punktas pakeičiamas taip:

„46. Taikant reitingais pagrįstą metodą, pagal riziką įvertintų reitinguoto pakeitimo vertybiniais popieriais arba pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų suma apskaičiuojama pozicijos vertei taikant rizikos koeficientą, susijusį su atitinkamu kredito kokybės žingsniu, su kuriuo siejamas kredito rizikos vertinimas taip, kaip nustatė kompetentingos institucijos pagal 98 straipsnį, kaip nurodyta 4 lentelėje, dauginant iš 1,06.“;

vi) 4 lentelė pakeičiama taip:

„4 lentelė

Kredito kokybės žingsnis		Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos			Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos	
Kredito rizikos vertinimas, išskyrus trumpalaikį	Trumpalaikis kredito rizikos vertinimas	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
visi kiti ir nereitinguoti		1 250 %“;				

vii) 5 lentelė išbraukiama;

viii) 47 punktą pakeičiamas taip:

„47. Koeficientai 4 lentelės C skiltyje taikomi, kai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija ir kai faktinis vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų skaičius yra mažesnis už šešis. Likusioms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurios nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, taikomi B skilties koeficientai, išskyrus tuos atvejus, kai pozicija yra didžiausio prioriteto pakeitimo vertybiniais popieriais segmente, – tokiais atvejais taikomi A skilties koeficientai. Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms taikomi E skilties koeficientai, išskyrus tuos atvejus, kai pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija yra didžiausio prioriteto pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais segmente ir nė viena pagrindinė pozicija pati nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, – tokiais atvejais taikoma D skiltis. Nustatant, ar segmentas yra didžiausio prioriteto, nėra būtina atsižvelgti į sumas, mokamas pagal palūkanų normos ar valiutos išvestinių finansinių priemonių sandorius, mokesčių mokėjimus ar kitus panašius mokėjimus.“;

ix) 48 punktą išbraukiamas;

x) 49 punktą pakeičiamas taip:

„49. Apskaičiuojant faktinį pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų skaičių, sudėtinės pozicijos vienam įsipareigojančiajam asmeniui privalo būti vertinamos kaip viena pozicija. Faktinis pozicijų skaičius apskaičiuojamas taip:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

čia EAD_i yra visų pozicijų i th išsipareigojančiam asmeniui verčių suma. Jeigu yra prieinama portfelio dalis, $C1$, siejama su didžiausia pozicija, kredito įstaiga gali N vertinti kaip $1/C1$ “;

xi) 50 punktas išbraukiamas;

xii) 52 punktas pakeičiamas taip:

„52. Atsižvelgiant į 58 ir 59 punktus, pagal priežiūrinės formulės metodą pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rizikos koeficientas turi būti rizikos koeficientas, taikomas pagal 53 punktą. Tačiau rizikos koeficientas turi būti ne mažesnis kaip 20 % pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms ir ne mažesnis kaip 7 % visoms kitoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms.“;

xiii) 53 punkto šešta pastraipa pakeičiama taip:

„ N yra faktinis pozicijų skaičius, apskaičiuotas pagal 49 punktą. Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju kredito įstaiga atsižvelgia į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų skaičių grupėje, o ne į pagrindinių pozicijų skaičių pradinėje grupėje, iš kurių susidaro pagrindinės pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos.“

5. XII priedas iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„TECHNINIAI SKAIDRUMO IR ATSKLEIDIMO KRITERIJAI“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) 9 ir 10 punktai pakeičiami taip:

„9. Kredito įstaigos, apskaičiuojančios savo kapitalo poreikį pagal 75 straipsnio b ir c punktus, atskleidžia tą poreikį atskirai kiekvienai rizikai, nurodytai tose nuostatose. Be to, atskirai atskleidžiamas kapitalo poreikis specifinei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų palūkanų normos rizikai padengti.

10. Kiekviena kredito įstaiga, kuri apskaičiuoja savo kapitalo poreikį pagal Direktyvos 2006/49/EB V priedą, atskleidžia tokią informaciją apie:

a) kiekvienos portfelio sudedamosios dalies:

i) naudotų modelių charakteristikas;

ii) kapitalo poreikiams, vadovaujantis Direktyvos 2006/49/EB V priedo 5a punktu ir 5l punktu atskirai, taikomas metodikas ir riziką, vertinamą taikant vidaus modelį, įskaitant metodo, kurį kredito įstaiga taiko likvidumo trukmei nustatyti, aprašymą, metodikas, taikomas kapitalo vertinimui, kuris derėtų su reikalaujama patikimumo standartais, atlikti ir metodus, kurie taikomi tvirtinant modelį;

iii) testavimo nepalankiomis sąlygomis taikymo portfelio sudedamajai daliai aprašymą;

iv) metodo, naudojamo grįžtamajam patikrinimui ir vidaus modelių bei modeliavimo procesų tikslumo ir nuoseklumo patvirtinimui, aprašymą;

b) kompetentingos institucijos pripažinimo mastą;

c) aprašymą, kaip ir kokia metodika vadovaujantis įgyvendinami Direktyvos 2006/49/EB VII priedo B dalies reikalavimai;

- d) didžiausią, mažiausią ir vidutinį skaičius:
- i) kasdienių rizikos verčių per ataskaitinį laikotarpį ir laikotarpio pabaigoje;
 - ii) rizikos verčių nepalankiomis sąlygomis per ataskaitinį laikotarpį ir laikotarpio pabaigoje;
 - iii) kapitalo poreikių, vadovaujantis Direktyvos 2006/49/EB V priedo 5a punktu ir 5l punktu atskirai, per ataskaitinį laikotarpį ir laikotarpio pabaigoje;
- e) kapitalo sumą, vadovaujantis Direktyvos 2006/49/EB V priedo 5a punktu ir 5l punktu atskirai, kartu su įvertinta kiekvienos portfelio sudedamosios dalies vidutine likvidumo trukme;
- f) kasdienių dienos pabaigos rizikos verčių ir portfelio vertės vienos dienos pokyčių iki kitos darbo dienos pabaigos palyginimą, kartu su bet koku svarbiu nukrypimu per ataskaitinį laikotarpį.;

ii) 14 punktas pakeičiamas taip:

„14. Kredito įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 94–101 straipsnius ar kapitalo poreikį pagal Direktyvos 2006/49/EB I priedo 16a punktą, atskleidžia tokią informaciją (jei reikia, atskirai pateikia savo prekybos ir ne prekybos knygų duomenis):

- a) kredito įstaigos tikslų, susijusių su pakeitimo vertybiniais popieriais veikla, aprašymą;
- b) kitos rizikos pobūdį, įskaitant likvidumo riziką, būdingą vertybiniais popieriais pakeistam turtui;
- c) rizikos rūšių pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų prioritetiškumo požiūriu ir turto, kuriuo pagrįstos tokios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, prisiimto ir išlaikyto vykdant pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais veiklą, požiūriu;
- d) įvairius vaidmenis, kuriuos atlieka kredito įstaiga pakeitimo vertybiniais popieriais procese;
- e) informaciją, kiek kredito įstaiga prisideda atliekant kiekvieną iš d punkte nurodytų vaidmenų;
- f) esamų kredito pakeitimų ir pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rinkos rizikos pokyčių stebėjimo procesų aprašymą, įskaitant tai, kaip pagrindinio turto pokyčiai veikia pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, ir aprašymą, kaip tie procesai skiriasi pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atveju;
- g) kredito įstaigos politikos, kuria valdomas apsidraudimas ir netiesioginis užtikrinimas, siekiant sumažinti neperleistų pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų riziką, aprašymą, įskaitant reikšmingų apsidraudimo sandorio šalių identifikavimą pagal atitinkamą rizikos pozicijos rūšį;
- h) pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimo metodus, kuriuos kredito įstaigos taiko vykdydamos savo pakeitimo vertybiniais popieriais veiklą, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rūšis, kurioms taikomas kiekvienas metodas;
- i) SPPVPS rūšis, kurias kredito įstaiga, kaip rėmėja, naudoja trečiųjų šalių pozicijoms vertybiniais popieriais pakeisti, įskaitant, ar ir kokia forma bei koku mastu kredito įstaiga turi pozicijų su šiais SPPVPS, atskirai balansiniuose ir nebalansiniuose straipsniuose, taip pat subjektų, kuriuos kredito įstaiga valdo ar kuriems ji teikia rekomendacijas ir kurie investuoja į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, kurias kredito įstaiga pakeitė vertybiniais popieriais, arba į SPPVPS, kuriuos remia kredito įstaiga, sąrašą;
- j) kredito įstaigos pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos apskaitos politikos santrauką, įskaitant:
 - i) ar sandoriai laikomi pardavimu ar finansavimu;

- ii) pardavimo pelno pripažinimą;
 - iii) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų vertinimo metodus ir pagrindines prielaidas, įvesties duomenis ir pokyčius palyginti su ankstesniu laikotarpiu;
 - iv) sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais, jei jo neapima jokia kita apskaitos politika, vertinimą;
 - v) tai, kaip vertinamas turtas, kuris laukia, kol bus pakeistas vertybiniais popieriais, ir tai, ar jis pripažįstamas kredito įstaigos ne prekybos knygoje, ar prekybos knygoje;
 - vi) priemonių, kurių gali prireikti kredito įstaigai vertybiniais popieriais pakeistam turtui finansiškai paremti, išpareigojimų pripažinimo balanse politika;
- k) ECAI, naudojamų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, pavadinimus ir pozicijų pagal kiekvieną agentūrą rūšis;
- l) kai taikytina, vidaus vertinimo metodo, nustatyto IX priedo 4 dalyje, aprašymą, įskaitant vidaus vertinimo proceso struktūrą ir ryšį tarp vidaus vertinimo ir išorės reitingų, tai, kaip vidaus vertinimas naudojamas ne IAA kapitalo tikslais, vidaus vertinimo proceso kontrolės mechanizmus, įskaitant nepriklausomumo, atskaitomybės ir vidaus vertinimo proceso peržiūros aprašymą; pozicijų rūšis, kurioms taikomas vidaus vertinimo procesas, ir nepalankius veiksnius, naudojamus nustatant kredito vertės padidinimo lygius, pagal pozicijų rūšį;
- m) bet kokių kokybinių atskleistų duomenų, nurodytų n–q punktuose, reikšmingų pokyčių nuo paskutinio ataskaitinio laikotarpio, paaiškinimą;
- n) atskirai prekybos ir ne prekybos knygoms šią informaciją pagal pozicijų rūšį:
- i) bendrą neapmokėtų pozicijų, kurias kredito įstaiga pakeitė vertybiniais popieriais, sumą, atskirai nurodant tradicinį ir sintetinį pakeitimą vertybiniais popieriais ir pakeitimą vertybiniais popieriais, kurio atžvilgiu kredito įstaiga veikia tik kaip rėmėja;
 - ii) bendrą balansinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, neperleistų ar įsigytų, ir nebalansinių pavertimo vertybiniais popieriais pozicijų sumą;
 - iii) bendrą turto, kuris laukia pakeitimo vertybiniais popieriais, sumą;
 - iv) bendras pakeistų vertybiniais popieriais priemonių, kurioms taikomas išankstinis amortizacijos vertinimas, panaudotas pozicijas, priskiriamas atitinkamai iniciatoriaus ar investuotojo dalims, bendrą kredito įstaigos kapitalo poreikį dėl iniciatoriaus interesų ir bendrą kredito įstaigos kapitalo poreikį dėl panaudoto balanso ir nepanaudotų eilučių investuotojo akcijų;
 - v) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurios atimamos iš nuosavų lėšų ar pagal riziką įvertintos 1 250 %, sumą;
 - vi) einamojo laikotarpio pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos santrauką, įskaitant pozicijų, pakeistų vertybiniais popieriais, sumą ir pripažintą pardavimo pelną arba nuostolį;
- o) atskirai prekybos ir ne prekybos knygoms šią informaciją:
- i) bendrą pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, neperleistų ar įsigytų, sumą ir susijusį kapitalo poreikį, išskaidytą pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms ir toliau išskaidytą į prasmingą rizikos koeficientų ar kapitalo poreikio grupių skaičių kiekvieno taikomo kapitalo poreikio metodo atžvilgiu;

ii) bendrą pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, neperleistų ar išgytų, sumą, išskaidytą pagal pozicijas prieš apsidraudimą (draudimą) ir po apsidraudimo (draudimo) ir pagal pozicijas finansiniams garantams, išskaidytas pagal garanto kreditingumo kategorijas ar garanto pavadinimą;

p) ne prekybos knygos ir pozicijų, kurias kredito įstaiga pakeičia vertybiniais popieriais, atžvilgiu, nuvertėjusio ar pradelsto turto, pakeisto vertybiniais popieriais, sumą ir nuostolius, kuriuos kredito įstaiga pripažįsta einamuoju laikotarpiu (ir viena, ir kita išskaidoma pagal pozicijų rūšis);

q) prekybos knygos atžvilgiu, visas neapmokėtas pozicijas, kurias kredito įstaiga pakeitė vertybiniais popieriais ir kurioms taikomas kapitalo poreikis rinkos rizikai padengti, išskaidytas į tradicines ir sintetines ir pagal pozicijų rūšis.“;

iii) pridedamas šis punktas:

„15. Visuomenei atskleidžiama tokia informacija, bent kartą per metus reguliariai ją atnaujinant, apie kredito įstaigos darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminio poveikio įstaigos rizikos pobūdžiui, atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką:

a) informacija, susijusi su sprendimų priėmimo procesu, taikomu nustatant atlyginimų nustatymo politiką, prireikus įskaitant informaciją apie atlyginimų nustatymo komiteto sudėtį ir įgaliojimus, išorės konsultantą, kurio paslaugomis pasinaudota nustatant atlyginimų nustatymo politiką, ir svarbių suinteresuotųjų subjektų vaidmenį;

b) informacija apie atlyginimo ir veiklos rezultatų ryšį;

c) svarbiausi atlyginimų nustatymo sistemos struktūros požymiai, įskaitant informaciją apie kriterijus, naudojamus veiklos rezultatams vertinti, ir koregavimą pagal riziką, atidėjimo politiką bei skyrimo kriterijus;

d) informacija apie veiklos rezultatų vertinimo kriterijus, kuriais grindžiama teisė į akcijas, pasirinkimo sandorius ar kintamąsias atlyginimo dalis;

e) pagrindiniai kintamųjų atlyginimo dalių sistemos ir bet kokios kitos negrynaisiais pinigais gaunamos naudos kriterijai ir priežastys;

f) bendroji kiekybinė informacija apie atlyginimus, suskirstyta pagal verslo sritis;

g) apibendrinta kiekybinė informacija apie atlyginimus, suskirstyta pagal vadovybę ir darbuotojus, kurių veiksmai daro esminį poveikį kredito įstaigos rizikos pobūdžiui, nurodant:

i) atlyginimų sumas finansiniais metais, suskaidytas į fiksuotąjį ir kintamąjį atlyginimą, ir gavėjų skaičių;

ii) kintamojo atlyginimo, suskaidyto į grynuosius pinigus, akcijas, su akcijomis susijusias priemones ir kitas dalis, sumas ir formą;

iii) likusio neišmokėto atidėto atlyginimo, suskaidyto į paskirtas ir nepaskirtas dalis, sumas;

iv) atidėto atlyginimo, skirto finansiniais metais, išmokėto ir sumažinto koreguojant pagal veiklos rezultatus, sumas;

v) išmokas sudarant naujas darbo sutartis bei išeitines išmokas finansiniais metais ir tokių išmokų gavėjų skaičių; ir

(vi) išeitinių išmokų sumas finansiniais metais, tokių išmokų gavėjų skaičių ir didžiausią sumą, išmokėtą vienam asmeniui.

Kredito įstaigų, kurios yra reikšmingos dėl savo dydžio, vidaus organizacijos, veiklos pobūdžio, aprėpties ir sudėtingumo, atveju – kiekybinė informacija, nurodyta šiame punkte, taip pat skelbiama viešai apie asmenis, kurie vadovauja kredito įstaigos veiklai, pagal 11 straipsnio 1 dalį.

Kredito įstaigos laikosi šiame punkte nustatytų reikalavimų tokiu būdu, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į jų dydį, vidaus organizaciją ir veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą, ir nepažeidžia Direktyvos 95/46/EB.“

II PRIEDAS

Direktyvos 2006/49/EB I, II, V ir VII priedai iš dalies keičiami taip:

1. I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 8 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) pirmos pastraipos įžanginė dalis pakeičiama taip:

„8. Skaičiuojant šalies, kuri prisiima kredito riziką („apsaugos pardavėjo“), rinkos rizikos kapitalo poreikį, jei nenurodyta kitaip, naudojama tariamoji kredito išvestinių finansinių priemonių sutarties suma. Nepaisant pirmo sakinio, įstaiga gali nuspręsti tariamąją vertę pakeisti abstrakčiąja verte, kurioje neatsižvelgiama į jokių išvestinio kredito produkto rinkos vertės pokyčius nuo prekybos pradžios. Skaičiuojant specifinės rizikos kapitalo poreikį, išskyrus rizikos kapitalo poreikį apsikaitimo grąžomis sandoriams, kredito išvestinės finansinės priemonės sutarties terminas taikomas vietoje įsipareigojimo termino. Pozicijos nustatomos taip:“;

ii) v papunkčio trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Jei n-osios eilės kredito išvestinė finansinė priemonė turi išorinį reitingą, apsaugos pardavėjas apskaičiuoja kapitalo poreikį specifinei rizikai, naudodamas išvestinės finansinės priemonės reitingą, ir, kai taikoma, taiko atitinkamus pakeitimo vertybiniais popieriais rizikos koeficientus.“;

b) 14 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„14. Įstaiga priskiria savo prekybos knygos priemonių grynąsias pozicijas, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, apskaičiuotas pagal 1 punktą, atitinkamoms 1 lentelėje nurodytoms kategorijoms pagal jų emitentą (įsipareigojantįjį asmenį), išorinį arba vidinį kredito vertinimą ir likusį iki išpirkimo terminą, tada jas padaugina iš toje lentelėje nurodytų koeficientų. Norėdama apskaičiuoti kapitalo poreikį specifinei rizikai padengti, įstaiga sudeda pagal riziką įvertintas pozicijas, gaunamas taikant šį punktą, nesvarbu, ar jos ilgosios, ar trumposios. Ji apskaičiuoja savo kapitalo poreikį specifinei rizikai padengti pozicijoms, kurios yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagal 16a punktą.

Pagal šį ir 14a bei 16a punktus įstaiga gali nustatyti vertinamos ir grynosios pozicijos produktui didžiausią galimą nuostolį, susijusį su įsipareigojimų nevykdymo rizika. Ši viršutinė riba trumpajai rizikos pozicijai galėtų būti apskaičiuojama kaip vertės pokytis, nes pagrindinių vertybinių popierių rizika iškart sumažėja iki nulio.“;

c) įterpiami šie punktai:

„14a. Nukrypstant nuo 14 punkto, įstaiga gali nustatyti didesnę iš šių sumų kaip specifinį rizikos kapitalo poreikį koreliacinės prekybos portfeliui:

a) bendrą specifinį rizikos kapitalo poreikį, kuris būtų taikomas tik koreliacinės prekybos portfelio ilgosioms grynosioms pozicijoms;

b) bendrą specifinį rizikos kapitalo poreikį, kuris būtų taikomas tik koreliacinės prekybos portfelio trumposioms grynosioms pozicijoms.

14b. Koreliacinės prekybos portfelį sudaro pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos ir n-osios eilės kredito išvestinės finansinės priemonės, kurios atitinka šiuos kriterijus:

- a) pozicijos nėra nei pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nei pasirinkimo sandoriai pakeitimo vertybiniais popieriais segmente, nei kokios nors kitos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų išvestinės finansinės priemonės, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais segmento įplaukų *pro rata* dalis; taip pat
- b) visos pagrindinio išpareigojimo priemonės yra arba vardinės priemonės, įskaitant vardines kredito išvestines finansines priemones, kurių atžvilgiu egzistuoja likvidi grįžtamoji rinka arba įprastai prekiaujami indeksai, tos nuorodos subjektų pagrindu. Laikoma, kad grįžtamoji rinka egzistuoja, jei yra nepriklausomi sąžiningi pasiūlymai pirkti ir parduoti, kaina pagrįstai atitinka paskutinio pardavimo kainą arba esamą sąžiningą ir konkurencingą kainos pasiūlymą, pasiūlymas gali būti pateiktas per vieną dieną ir dėl tokios kainos susitarta per palyginti trumpą, prekyboje įprastą laiką.

14c. Pozicijos, nurodančios kurį nors iš toliau nurodytų dalykų, nėra koreliacinės prekybos portfelio dalis:

- a) pagrindinę poziciją, kurią galima priskirti Direktyvos 2006/48/EB 79 straipsnio 1 dalies h ir i punktuose nurodytoms pozicijų klasėms įstaigos ne prekybos knygoje, arba
- b) reikalavimą specialios paskirties subjektui.

Įstaiga gali įtraukti į koreliacinės prekybos portfelį pozicijas, kurios nėra nei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nei n-osios eilės kredito išvestinės finansinės priemonės, tačiau kuriomis apdraudžiamos kitos šio portfelio pozicijos, jei egzistuoja 14b punkto b papunktyje nurodyta priemonės arba jos pagrindinių pozicijų likvidi grįžtamoji rinka.“;

d) Įterpiamas šis punktas:

„16a. Prekybos knygos priemonėms, kurios yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, įstaiga įvertina savo grynąsias pozicijas, apskaičiuotas pagal 1 punktą, taip:

- a) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms būtų taikomas standartizuotas kredito rizikos metodas tos pačios įstaigos ne prekybos knygoje, 8 % rizikos koeficientas pagal standartizuotą metodą, kaip nustatyta Direktyvos 2006/48/EB IX priedo 4 dalyje;
- b) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms būtų taikomas IRB metodas tos pačios įstaigos ne prekybos knygoje, 8 % rizikos koeficientas pagal IRB metodą, kaip nustatyta Direktyvos 2006/48/EB IX priedo 4 dalyje.

a ir b papunkčių tikslais priežiūrinės formulės metodą taikyti (gavus priežiūros institucijos pritarimą) gali tik įstaiga, kurios nėra įstaiga iniciatorė, kuri gali jį taikyti toms pačioms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms ne prekybos knygoje. Kai kuriais atvejais PD ir LGD, kaip įvestys taikant priežiūrinės formulės metodą, nustatomi pagal Direktyvos 2006/48/EB 84–89 straipsnius, arba, alternatyviai ir gavus atskirą priežiūros institucijos leidimą, remiantis įverčiais, gautais taikant V priedo 5a punkte nustatytą metodą, ir atitinkančiais IRB metodo kiekybinius standartus. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas nustato gaires, kad užtikrintų PD ir LGD įverčių, kaip įvesčių, suderintą naudojimą, kai tie įverčiai apskaičiuoti taikant V priedo 5a punkte nustatytą metodą.

Nepaisant a ir b papunkčių, pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms būtų taikomas rizikos koeficientas pagal Direktyvos 2006/48/EB 122a straipsnį, jei jos būtų tos pačios įstaigos ne prekybos knygoje, taikomas 8 % rizikos koeficientas pagal tą straipsnį.

Norėdama apskaičiuoti kapitalo poreikį specifinei rizikai padengti, įstaiga sudeda pagal riziką įvertintas pozicijas, gaunamas taikant šį punktą, nesvarbu, ar jos ilgosios, ar trumposios.

Nukrypdamas nuo ketvirtos pastraipos pereinamuoju laikotarpiu, kuris baigsis 2013 m. gruodžio 31 d., įstaiga atskirai susumuoja savo įvertintas ilgąsias grynąsias pozicijas ir savo įvertintas trumpąsias grynąsias pozicijas. Didesnė iš šių sumų sudaro specifinės rizikos kapitalo poreikį. Pereinamuoju laikotarpiu įstaiga vis tiek praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ilgųjų ir trumpųjų grynųjų pozicijų sumą, pateikdama suskirstymą pagal pagrindinio turto rūšis.“;

e) 34 punktas pakeičiamas taip:

„34. Įstaiga susumuoja visas savo ilgąsias grynąsias ir trumpąsias grynąsias pozicijas taip, kaip nurodyta 1 punkte. Norėdama apskaičiuoti kapitalo poreikį specifinei rizikai, įstaiga padaugina bendrąją poziciją iš 8 %.“;

f) 35 punktas išbraukiamas.

2. II priedo 7 punkto antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių atveju įstaigai, kurios pozicija, atsiradusi dėl apsikeitimo sandorio, yra ilgoji pozicija, leidžiama naudoti 0 % koeficientą apskaičiuojant galimą būsimą kredito riziką, išskyrus atvejus, kai kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris buvo sudarytas dėl subjekto, kurio pozicija, susijusi su apsikeitimo sandoriu, yra trumpoji pozicija, nemokumo net ir tada, kai įsipareigojimai buvo įvykdyti, tokiu atveju koeficientas apskaičiuojant galimą būsimą įstaigos kredito riziką bus apribotas įmokų, kurių subjektas įstaigai dar nesumokėjo, suma.“

3. V priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Kompetentingos valdžios institucijos, vadovaudamosi šiame priede nustatytais sąlygomis, leidžia įstaigoms, apskaičiuojant savo kapitalo poreikį pozicijų, užsienio valiutos kurso ir (arba) biržos prekių kainos rizikai padengti, vietoj I, III ir IV prieduose apibūdintų metodų taikyti savo vidaus rizikos valdymo modelius arba derinti juos su minėtais metodais. Kiekvienu atveju kompetentingos valdžios institucijos turi aiškiai patvirtinti modelių naudojimą reguliuojamo kapitalo apskaičiavimo tikslais.“;

b) 4 punkto antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kompetentingos valdžios institucijos tikrina įstaigos gebėjimą atlikti faktinių ir spėjamų portfelio vertės pokyčių grįžtamąjį patikrinimą. Spėjamų portfelio vertės pokyčių grįžtamasis patikrinimas yra pagrįstas portfelio vertės dienos pabaigoje palyginimu su jo verte kitos dienos pabaigoje darant prielaidą, kad pozicijos nepasikeitė. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaigos imtųsi atitinkamų priemonių patobulinti savo grįžtamąjį patikrinimą, jeigu, kompetentingų institucijų nuomone, jis nepakankamas. Kompetentingos valdžios institucijos bent jau reikalauja, kad įstaigos atliktų spėjamų (naudojantis portfelio vertės pokyčiais, kurie įvyktų, jeigu dienos pabaigoje pozicijos nepakistų) rezultatų grįžtamąjį patikrinimą.“;

c) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5. Kompetentingos valdžios institucijos leidžia skolos finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, ir nuosavybės vertybinių popierių pozicijų kapitalo poreikį specifinei rizikai padengti įstaigai apskaičiuoti naudojant vidaus modelį, jeigu jis atitinka likusioje šio priedo dalyje nustatytas sąlygas ir šias sąlygas:

a) paaiškina istorinius portfelio kainų pokyčius;

b) įvertina koncentraciją, kalbant apie portfelio dydį ir sudėties pasikeitimus;

c) yra atsparus neigiamai aplinkos įtakai;

d) yra patvirtintas, taikant grįžtamąjį patikrinimą, skirtą specifinės rizikos įvertinimo tikslumui nustatyti. Jeigu kompetentingos institucijos leidžia šį grįžtamąjį patikrinimą taikyti atitinkamoms portfelio dalims, jas reikia rinktis nuosekliai;

e) įvertina su pavadinimu susijusią bazinę riziką, t. y. kredito įstaigos turi parodyti, kad taikant vidaus modelį nustatomi esminiai išskirtiniai panašių, tačiau neidentiškų pozicijų skirtumai;

f) įvertina įvykių riziką.

Taikant kredito įstaigos vidaus modelį konservatyviai įvertinama rizika, susijusi su mažiau likvidžiomis pozicijomis ir riboto kainų skaidrumo pozicijomis, atsižvelgiant į realų rinkos scenarijų. Be to, vidaus modelis turi atitikti būtiniausias duomenų reikalavimus. Pakaitiniai rodikliai turi būti pakankamai atsargiai apskaičiuoti ir naudojami tik tuo atveju, jei turimų duomenų nepakanka arba jie neparodo tikrojo pozicijų arba portfelio nepastovumo.

Įstaiga gali pasirinkti neįtraukti į savo specifinės rizikos kapitalo poreikio apskaičiavimą taikant vidaus modelį tų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ar n-osios eilės kredito išvestinių finansinių priemonių, kurių atžvilgiu ji laikosi kapitalo poreikio pozicijų rizikai padengti pagal I priedą, išskyrus tas pozicijas, kurioms taikomas 51 punkte nustatytas metodas.

Kadangi techninės priemonės ir gerosios praktikos tobulėja, įstaigos turi pasinaudoti tomis naujomis techninėmis priemonėmis ir patirtimi.

Nereikalaujama, kad įstaiga, taikydama vidaus modelį, įvertintų išpareigojimų nevykdymo ir pasikeitimų riziką prekiaujamoms skolos finansinėms priemonėms, jeigu ji įvertina šią riziką nustatydamas reikalavimus, kaip nurodyta 5a–5k punktuose.“;

d) Įterpiami šie punktai:

- „5a. Įstaigos, kurių prekiaujamoms skolos finansinėms priemonėms taikomas 5 punktas, apskaičiuodamos savo kapitalo poreikį taiko metodą, kuriuo įvertina prekybos knygos pozicijų išpareigojimų nevykdymo ir pasikeitimų riziką, papildomą rizikai, apskaičiuotai taikant rizikos vertės metodą, kaip nustatyta 5 punkte. Įstaiga turi įrodyti, kad jos metodas atitinka patikimumo standartus, palyginamus su Direktyvos 2006/49/EB 84–89 straipsniuose nustatytais reikalavimais, atsižvelgiant į įstaigos prisiimamą rizikos lygį ir pakoregavus kai kuriais atvejais siekiant atspindėti likvidumo, koncentracijos, apsidraudimo bei šalutinių aplinkybių poveikį.

Taikymo sritis

- 5b. Papildomos išpareigojimų nevykdymo rizikos ir pasikeitimų rizikos nustatymo metodas apima visas pozicijas, kurioms taikomas kapitalo poreikis specifinei palūkanų normos rizikai padengti, bet neapima pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir n-osios eilės kredito išvestinių finansinių priemonių. Gavusi priežiūros institucijos patvirtinimą, įstaiga gali pasirinkti sistemingai įtraukti visas įregistruotas nuosavybės vertybinių popierių pozicijas ir išvestinių finansinių priemonių pozicijas remiantis įregistruotais nuosavybės vertybiniais popieriais, kurių toks įtraukimas dera su tuo, kaip įstaiga viduje matuoja ir valdo riziką. Metodas atspindi koreliacijų tarp išpareigojimų nevykdymo ir pasikeitimų atvejų poveikį. Diversifikacijos tarp išpareigojimų nevykdymo ir pasikeitimų atvejų, viena vertus, ir kitų rinkos rizikos veiksnių, kita vertus, poveikis neatspindimas.

Parametrai

- 5c. Papildomos rizikos nustatymo metodas yra toks, kad būtų įvertinti nuostoliai dėl išpareigojimų nevykdymo ir vidaus ar išorės reitingų pasikeitimo su 99,9 % pasikliautinuoju intervalu per vienų metų kapitalo trukmę.

Koreliacijos prielaidos pagrįžiamos atliekant objektyvių duomenų konceptualiai patikimoje sistemoje analizę. Papildomos rizikos nustatymo metodas turi būti toks, kad tinkamai atspindėtų emitento koncentraciją. Taip pat turi būti atspindima koncentracija, kuri nepalankiomis sąlygomis gali susidaryti produkto klasių viduje ar apimti įvairias produkto klases. Metodas turi būti pagrįstas nuolatinio rizikos lygio per vienų metų kapitalo trukmę prielaida, kuri reiškia, kad tam tikros pavienės prekybos knygos pozicijos ar pozicijų grupės, kurios per jų likvidumo trukmę patiria išpareigojimų nevykdymą ar pasikeitimus, vėl subalansuojamos jų likvidumo termino pabaigoje, kad būtų pasiektas pradinis rizikos lygis. Kaip alternatyvą įstaiga gali pasirinkti sistemingai naudotis vienų metų pastovios pozicijos prielaida.

- 5d. Likvidumo trukmė nustatoma remiantis laiku, kurio reikia pozicijai parduoti ar apsidrausti nuo tiesiogiai susijusios kainų rizikos nepalankiomis aplinkybėmis, visų pirma atsižvelgiant į pozicijos dydį. Likvidumo trukmė atspindi faktinę praktiką ir patirtį esant ir sistemingoms, ir išskirtinėms nepalankioms aplinkybėms. Likvidumo trukmė matuojama darant atsargias prielaidas ir yra pakankamai ilga, kad pats pardavimo ar apsidraudimo veiksmas neturėtų esminio poveikio kainai, kuria būtų atliekamas pardavimas ar apsidraudimas.

Pozicijos ar pozicijų grupės tinkamos likvidumo trukmės nustatymui taikoma trijų mėnesių apatinė riba.

Nustatant pozicijos ar pozicijų grupės tinkamą likvidumo trukmę atsižvelgiama į įstaigos vidaus politiką, susijusią su vertinimo koregavimu ir ilgai laikomų pozicijų valdymu. Jei įstaiga nustato pozicijų grupių, o ne pavienių pozicijų likvidumo trukmę, pozicijų grupių apibrėžimo kriterijai apibrėžiami taip, kad reikšmingai atspindėtų likvidumo skirtumus. Likvidumo trukmė yra ilgesnė toms pozicijoms, kurios yra koncentruotos, atspindint ilgesnį laikotarpį, kurio reikia tokioms pozicijoms panaikinti. Likvidumo trukmė, taikoma pakeitimo vertybiniais popieriais saugykiai, atspindi laiką, kurio reikia turtui suformuoti, parduoti ir pakeisti vertybiniais popieriais arba apsidrausti nuo reikšmingos rizikos veiksnių, esant nepalankioms sąlygoms.

- 5e. Apsidraudimas gali būti įtrauktas į įstaigos metodą, taikomą papildomai įsipareigojimų neįvykdymo ar pasikeitimų rizikai nustatyti. Pozicijos gali būti tarpusavyje užskaitomos, kai ilgosios ir trumposios pozicijos yra susijusios su ta pačia finansine priemone. Apsidraudimo ar diversifikacijos poveikis, susijęs su ilgosiomis ir trumposiomis pozicijomis, apimančiomis to paties įsipareigojančio asmens skirtingas priemones ar skirtingus vertybinius popierius, taip pat skirtingų emitentų ilgosios ir trumposios pozicijos gali būti pripažįstamos, tik jei aiškiai modeliuojamos bendrosios ilgosios ir trumposios skirtingų priemonių pozicijos. Įstaigos atspindi reikšmingos rizikos poveikį, kuris gali atsirasti intervale tarp apsidraudimo termino suėjimo ir likvidumo trukmės, taip pat didelės bazinės rizikos galimybę apsidraudimo strategijose pagal produktą, prioritetiškumą kapitalo struktūroje, vidaus ar išorės reitingą, termino suėjimą, išlaikymo trukmę ir kitus priemonių skirtumus. Įstaiga atspindi apsidraudimą tik tiek, kiek tas apsidraudimas gali būti išlaikytas net ir tada, kai artėja įsipareigojančio asmens kredito ar kitas įvykis.

Prekybos knygų pozicijų, kurios apdraustos taikant dinaminio apsidraudimo strategijas, atveju pakartotinis apsidraudimo pusiausvyros nustatymas per apsidraudimo pozicijos likvidumo trukmę gali būti pripažįstamas, jei įstaiga:

- i) pasirenka sistemingai modeliuoti pakartotinį apsidraudimo pusiausvyros atkūrimą tiesiogiai susijusioje prekybos knygų pozicijų grupėje,
 - ii) įrodo, kad pakartotinio pusiausvyros atkūrimo įtraukimas duoda geresnio rizikos vertinimo rezultatų, ir
 - iii) įrodo, kad priemonių, kurios naudojamos kaip apsidraudimas, rinkos yra pakankamai likvidžios, kad toks pakartotinis pusiausvyros atkūrimas būtų įmanomas net nepalankių aplinkybių laikotarpiais. Bet kokia likutinė rizika, atsirandanti dėl dinamiškų apsidraudimo strategijų, turi būti atspindėta kapitalo poreikyje.
- 5f. Papildomos rizikos dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų nustatymo metodas yra toks, kad atspindėtų nelinijinį pasirinkimo sandorių, struktūrizuotų kredito išvestinių finansinių priemonių ir kitų pozicijų, turinčių esminių nelinijinių savybių, poveikį kainos pokyčiams. Įstaigos taip pat turi deramai atsižvelgti į modelio rizikos, būdingos vertinant ir apskaičiuojant kainų riziką, susijusią su tokiais produktais, sumą.
- 5g. Papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos nustatymo metodas grindžiamas objektyviais ir naujausiais duomenimis.

Tvirtinimas

- 5h. Atlikdamos nepriklausomą savo rizikos vertinimo sistemos patikrinimą ir tvirtindamos savo vidaus modelius, kaip reikalaujama šiame priede, įstaigos, siekdamos nustatyti papildomą įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų riziką, visų pirma:
- i) patvirtina, kad jos atliekamas korelacijų ir kainų pokyčių modeliavimas yra tinkamas jos portfeliui, įskaitant sisteminės rizikos veiksnių pasirinkimą ir koeficientus;
 - ii) atlieka įvairių testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, įskaitant jautrumo analizę ir scenarijaus analizę, siekiant įvertinti kokybinį ir kiekybinį metodo pagrįstumą, visų pirma koncentracijų įvertinimo atžvilgiu. Toks testavimas neturi apsiriboti tik praeities įvykiais;
 - iii) taiko tinkamą kiekybinį tvirtinimą, įskaitant susijusias vidaus modeliavimo etalonines vertes.

Papildomos rizikos nustatymo metodas dera su įstaigos vidaus rizikos valdymo metodika, taikoma nustatant, įvertinant ir valdant prekybos riziką.

Patvirtinimas dokumentais

- 5i. Įstaiga patvirtina dokumentais savo papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos nustatymo metodą, kad jos koreliacijos ir kitos modeliavimo prielaidos būtų skaidrios kompetentingoms institucijoms.

Įvairiais parametrais pagrįsti vidaus metodai

- 5j. Jei įstaiga taiko papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos nustatymo metodą, kuris neatitinka visų šio punkto reikalavimų, bet dera su įstaigos vidaus metodika, taikoma nustatant, vertinant ir valdant riziką, įstaiga turi gebėti įrodyti, kad taikant tokį metodą kapitalo poreikis yra bent jau toks didelis, koks būtų, jei būtų taikomas metodas, atitinkantis visus šio punkto reikalavimus. Kompetentingos valdžios institucijos bent kartą per metus tikrina, ar laikomasi to, kas nurodyta ankstesniame sakinyje. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas stebi šios srities praktiką ir rengia gaires, kad užtikrintų vienodas veiklos sąlygas.

Skaičiavimo dažnumas

- 5k. Taikydama pasirinktą metodą įstaiga atlieka reikiamus skaičiavimus ir nustato papildomą riziką bent kartą per savaitę.
- 5l. Kompetentingos valdžios institucijos pripažįsta taikomą vidaus modelį, skaičiuojant papildomo kapitalo poreikį vietoje kapitalo poreikio koreliacinės prekybos portfeliumi, vadovaujantis I priedo 14a punktu su sąlyga, kad įvykdytos visos šio punkto sąlygos.

Toks vidaus modelis leidžia įvertinti kainos riziką 99,9 % pasikliautinuoju intervalu vienerių metų kapitalo stebėjimo laikotarpiu, rizikos lygiu nesikeičiant, ir, jei reikia, patikslinamas atsižvelgiant į likvidumo, koncentracijos, apsidraudimo bei šalutinių aplinkybių poveikį. Įstaiga gali įtraukti bet kokias pozicijas į modelį, nurodytą šiame punkte, kurios valdomos bendrai su koreliacinės prekybos portfelio pozicijomis ir paskui išbraukti šias pozicijas iš modelio, reikalaujamo pagal 5a punktą.

Šio kapitalo poreikio visai kainų rizikai suma turi būti ne mažesnė nei 8 % kapitalo poreikio, kuris būtų apskaičiuotas pagal I priedo 14a punktą visoms pozicijoms, įtrauktoms į poreikį visai kainų rizikai.

Visų pirma, reikėtų atitinkamai įvertinti šią riziką:

- a) kaupiamąją riziką, atsirandančią dėl daugybinio išpareigojimų nevykdymo, įskaitant išpareigojimų nevykdymo sutvarkymą, produktų, kurie suskirstyti į segmentus, atveju;
- b) kredito maržos riziką, įskaitant gama ir kryžminį gama poveikį;
- c) numanomų korelacijų kintamumą, įskaitant skirtumų ir korelacijų kryžminį poveikį;
- d) bazinę riziką, įskaitant:
 - i) indekso skirtumų ir jo vardinių sudedamųjų dalių skirtumų bazę, taip pat
 - ii) indekso numanomos koreliacijos ir individualių portfelių koreliacijos bazę;
- e) atstatomosios normos kintamumą, kadangi jis yra susijęs su tendencija, kad atstatomosios normos turi įtakos segmentų kainoms; taip pat
- f) tiek, kiek bendros rizikos priemonė apima dinaminio apsidraudimo teikiamą naudą – apsidraudimų atotrūkio riziką ir galimas tokių apsidraudimų perbalansavimo išlaidas.

Šio punkto tikslais įstaiga turi turėti pakankamai rinkos duomenų, kad galėtų tikrai visapusiškai įtraukti tų rūšių pozicijų pagrindinę riziką į vidaus metodą laikydamosi šiame punkte nustatytų standartų, atlikus grįžtamąjį patikrinimą arba kitomis tinkamomis priemonėmis įrodyti, kad jos rizikos priemonės gali tinkamai paaiškinti tų produktų kainų svyravimo raidą, ir turi galėti atskirti pozicijas, dėl kurių ji turi patvirtinimą, kad jas būtų galima įtraukti į kapitalo poreikį pagal šį punktą, nuo tų pozicijų, dėl kurių ji tokio patvirtinimo neturi.

Portfeliams, kuriems taikomas šis punktas, įstaiga nuolat taiko konkrečius iš anksto nustatytus testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus. Taikant tokius nepalankiausių sąlygų scenarijus, tiriamas nepalankiausių sąlygų poveikis išpareigojimų neįvykdymo rodikliams, atstatomosioms normoms, kredito maržoms ir koreliacijos prekybos operacijų sąrašo pelno ir nuostolių koreliacijoms. Įstaiga taiko tokius nepalankiausių sąlygų scenarijus ne rečiau kaip kas savaitę ir kompetentingoms institucijoms praneša rezultatus ne rečiau kaip kas ketvirtį, įskaitant palyginimą su įstaigos kapitalo poreikiu pagal šį punktą. Apie visus atvejus, kai testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai rodo šio kapitalo poreikio esminį trūkumą, laiku informuojamos kompetentingos institucijos. Šio testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų pagrindu kompetentingos institucijos svarsto papildomą kapitalo poreikį koreliacinės prekybos portfelio atžvilgiu, kaip tai numatyta Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnio 2 dalyje.

Įstaiga skaičiuoja kapitalo poreikį įvertinant visų kainų riziką bent kartą per savaitę.“;

e) 6 punktas pakeičiamas taip:

„6. Įstaigoms, naudojančioms modelius, kurie nėra patvirtinti pagal 5 punktą, yra nustatomas atskiras kapitalo poreikis specifinei rizikai, skaičiuojamai I priede nustatyta tvarka.“;

f) 7 punktas pakeičiamas taip:

„7. Taikant 10b punkto a ir b papunkčius, įstaigos atliktų apskaičiavimų taikant vidaus modelį rezultatai proporcingai didinami dauginant juos iš multiplikatoriaus koeficientų m_c ir m_s . Tie koeficientai yra ne mažesni kaip 3.“;

g) 8 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Taikant 10b punkto a ir b papunkčius, multiplikatoriaus koeficientai m_c ir m_s didinami taikant padidėjimo koeficientą nuo 0 iki 1 pagal 1 lentelę atsižvelgiant į pastarųjų 250 darbo dienų nukrypimų skaičių, patvirtintą įstaigos apskaičiuoto rizikos vertės matu, kaip nustatyta 10 punkte, grįžtamojo patikrinimo metu. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos nuosekliai skaičiuotų nukrypimus, atsižvelgdamos į grįžtamuosius portfelio vertės spėjimų ir tikrų pokyčių tikrinimus. Nukrypimas yra vienos dienos portfelio vertės pokytis, kuris viršija atitinkamą vienos dienos rizikos vertės matą, apskaičiuotą pagal įstaigos modelį. Norint nustatyti padidėjimo koeficientą, nukrypimų skaičius įvertinamas ne rečiau kaip kartą per ketvirtį ir yra lygus didesniajam nukrypimų skaičiui pagal spėjamus ir tikrus portfelio vertės pokyčius.“;

h) 9 punktas išbraukiamas;

i) 10 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) c papunktis pakeičiamas taip:

„c) 10 dienų lygus laikymo laikotarpis (įstaigos gali naudoti rizikos vertės skaičius, kurie apskaičiuojami pagal trumpesnius laikymo laikotarpius, paskirstytus per 10 dienų, pavyzdžiui, pagal laiko kvadratinės šaknies formulę. Įstaiga, naudojanti tą metodą, periodiškai įrodo tokio metodo taikymo pagrįstumą kompetentingoms institucijoms);“;

ii) e papunktis pakeičiamas taip:

„e) mėnesio duomenų grupės patikslinimas.“;

j) Įterpiami šie punktai:

„10a. Be to, kiekviena įstaiga apskaičiuoja „rizikos vertę nepalankiomis sąlygomis“ remdamasi dešimties dienų 99 % kvantilio vienpusio pasikliautinojo intervalo rizikos vertės matu, taikomu esamam portfeliui, naudojant rizikos vertės modelio įvestis, suderintas su nepertraukiamo labai nepalankių finansinių sąlygų 12 mėnesių laikotarpio istoriniais duomenimis, susijusiais su įstaigos portfeliu. Tokių istorinių duomenų pasirinkimas kasmet tvirtinamas kompetentingų institucijų, o įstaigos kasmet peržiūrimas. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komitetas stebi šios srities praktiką ir rengia gaires, kad užtikrintų konvergenciją. Rizikos vertę nepalankiomis sąlygomis įstaigos apskaičiuoja bent kartą per savaitę.“

10b. Kiekviena įstaiga kasdien laikosi kapitalo poreikio, kuris išreiškiamas toliau išdėstytu a ir b papunkčių suma, o įstaiga, naudojanti vidaus modelį kapitalo poreikiui specifinei pozicijos rizikai apskaičiuoti, laikosi kapitalo poreikio, kuris išreiškiamas pagal toliau išdėstytus c ir d papunkčius gautų verčių suma:

- a) didesnis iš šių:
- i) jos praėjusios dienos rizikos vertės skaičius, apskaičiuotas pagal 10 punktą (VaR_{t-1}); ir
 - ii) dienos rizikos vertės matų vidurkis pagal 10 punktą kiekvieną iš ankstesnių šešiasdešimties darbo dienų (VaR_{avg}), padauginus iš multiplikatoriaus koeficiento m_c ;
- b) didesnis iš šių:
- i) paskutinis turimas rizikos vertės nepalankiomis sąlygomis skaičius pagal 10a punktą ($sVaR_{t-1}$); ir
 - ii) rizikos vertės skaičių vidurkis, apskaičiuotas 10a punkte nurodytu būdu ir dažnumu per ankstesnes šešiasdešimt darbo dienų ($sVaR_{avg}$), padauginus iš multiplikatoriaus koeficiento m_s ;
- c) kapitalo poreikis, apskaičiuotas pagal I priedą, pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir n-osios eilės kredito išvestinių finansinių priemonių pozicijų rizikai prekybos knygoje, išskyrus riziką, įtrauktą į kapitalo poreikį pagal 51 punktą;
- d) didesnis iš šių: įstaigos naujausias ir įstaigos 12 savaičių vidutinis papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos, pagal 5a punktą, matas ir atitinkamai atvejais didesnis iš šių: įstaigos naujausias ir įstaigos 12 savaičių vidutinis visos kainų rizikos pagal 51 punktą matas.

10c. Įstaigos taip pat atlieka atvirkštinį testavimą nepalankiomis sąlygomis.“;

k) 12 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„12. Rizikos matavimo modelis apima pakankamai rizikos veiksnių, atsižvelgiant į įstaigos veiklos lygį atitinkamose rinkose. Tais atvejais, kai rizikos veiksnys įtraukiamas į įstaigos kainodaros modelį, bet neįtraukiamas į rizikos vertinimo modelį, įstaiga privalo gebėti pagrįsti tokį neįtraukimą kompetentingai institucijai priimtiniu būdu. Be to, rizikos valdymo modeliu nustatomas pasirinkimo sandorių ir kitų produktų nelinijškumas, taip pat koreliacijos rizika ir pagrindinė rizika. Kai naudojami pakaitiniai rizikos veiksnių rodikliai, jie turi parodyti faktinės turimos pozicijos įrašus. Be to, atskiroms rizikos rūšims taikoma.“.

4. VII priedo B dalis iš dalies keičiama taip:

a) 2 punkto a papunktis pakeičiamas taip:

„a) reglamentuotą vertinimo politiką ir procedūras, įskaitant aiškiai apibrėžtą įvairių padalinių, dalyvaujančių nustatant vertinimą, atsakomybę, rinkos informacijos šaltinius ir jų tinkamumo įvertinimą, nestebimų įvesčių, atspindinčių įstaigos prielaidas apie tai, ką rinkos dalyviai naudotų nustatydami pozicijos kainą, naudojimo gaires, nepriklausomo vertinimo periodiškumą, kainų uždarymo laiką, įverčių koregavimo procedūras, *ad-hoc* ir mėnesio pabaigoje atliekamo tikrinimo procedūras;“;

b) 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. Įstaigos vertina savo pozicijas rinkos kainomis, jei tik tai įmanoma. Pozicijų vertinimas rinkos kainomis atliekamas ne rečiau kaip kartą per dieną remiantis iš nepriklausomų šaltinių gautais duomenimis apie uždarymo kainas. Pavyzdžiui, biržos kainas, elektronines kainas arba kelių nepriklausomų geros reputacijos maklerių kotiruotas kainas.“;

c) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5. Kai įvertinti pozicijų rinkos kainomis neįmanoma, įstaigos, prieš apskaičiuodamos prekybos knygos kapitalo poreikį, savo pozicijas (portfelį) konservatyviai įvertina pagal tam tikrą modelį. Vertinimas pagal modelį – tai vertinimas, kurį atliekant vertė nustatoma taikant palyginamąją analizę, ekstrapoliaciją arba apskaičiuojama kitu būdu remiantis rinkos kaina.“;

d) 6 punkto a papunktis pakeičiamas taip:

„a) vadovybė žino, kurios prekybos knygos sudedamosios dalys ar kitos tikrąja verte įvertintos pozicijos vertinamos pagal modelį, ir suvokia taip sukuriama netikrumo dėl duomenų apie riziką (veiklos rezultatus) svarbą;“;

e) 8 ir 9 punktai pakeičiami taip:

„Vertinimo koregavimas

8. Įstaigos nustato ir taiko procedūras, leidžiančias koreguoti vertinimo rezultatus.

Bendrieji standartai

9. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad būtų formaliai numatytas toks vertinimo rezultatų koregavimas: neuždirbta marža iš paskolų, uždarymo išlaidos, operacinė rizika, išankstinis sutarties nutraukimas, investavimo ir finansavimo išlaidos, būsimosios administracinės išlaidos ir, prireikus, modelio rizika.“;

f) 11–15 punktai pakeičiami taip:

„11. Įstaigos nustato ir taiko procedūras, leidžiančias apskaičiuoti esamo mažiau likvidžių pozicijų vertinimo koregavimą. Toks koregavimas, prireikus, atliekamas papildomai prie bet kokių pozicijos vertės pokyčių, kurių reikia finansinių ataskaitų teikimo tikslais, ir sudarytas taip, kad atspindėtų pozicijos nelikvidumą. Taikant tokias procedūras, priimdamos sprendimą, ar mažiau likvidžioms pozicijoms reikalingas vertinimo koregavimas, įstaigos įvertina kelis veiksnius. Įvertinamas laikas, kurio prireiktų šiai pozicijai arba su ja susijusiai rizikai apdrausti, pirkimo ir pardavimo kainų skirtumo svyravimas ir vidurkis, kotiruojamos rinkos kainos buvimas (rinkos formuotojų skaičius ir tapatybė) ir prekybos apimčių svyravimas bei vidurkis, įskaitant prekybos apimtį nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, rinkos koncentracija, kintamos pozicijos, įvertinimo pagal modelį lygis bei kitų modelių rizikos poveikis.

12. Įstaigos, kurios vertinimui atlikti pasitelkia trečiąsias šalis arba kurios atlieka vertinimą naudodamos modelį, nusprendžia, ar taikyti vertės rezultatų koregavimą. Be to, įstaigos apsvarsto, ar reikia nustatyti koregavimą mažiau likvidžioms pozicijoms ir šio koregavimo tinkamumą nuolat persvarsto.

13. Kompleksinių produktų atveju, be kita ko, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas ir n-osios eilės kredito išvestines finansines priemones, įstaigos tiksliai įvertina vertinimo koregavimo poreikį, kad būtų atsižvelgta į modelio riziką, susijusią su galimu netinkamos vertinimo metodikos naudojimu, ir riziką, susijusią su nestebimų (ir, gali būti, kad neteisingų) vertinimo modelio gradavimo parametų taikymu.“

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT